

Handelingen 35 - 36 - 37 - 38 - 39

VLAAMSE RAAD

ZITTING
1990 - 1991

Vergaderingen van februari 1991

ACTUELE INTERPELLATIES
ACTUELE VRAGEN
ERKENNING UITZENDBUREAUS
FINANCIERING LIEFKENSHOEK-T-UNNEL
INTERPELLATIES
INVESTERINGSFONDS
MILIEUBELEID IN DE RUPELSTREEK
ONDERWIJSBELEID INZAKE MIGRANTEN
OUDERENBELEID IN DE JAREN NEGENTIG
STATUUT BRT
UITVOERING MILIEUVERGUNNINGSDECREET
VASTE NATIONALE CULTUURPACTCOMMISSIE
VOORZIENINGEN VOOR BEJAARDEN

Inhoud

Nr. 35 **Donderdag 7 februari 1991**
Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1193

Samenstelling van een Commissie

Wijzigingen onder de vaste en de plaatsvervangende leden, blz. 1193

Voorstel van resolutie van de heer M. Van Peel, mevrouw M. De Meyer en de heren E. Beysen, J. Geysels en W. Peeters betreffende het onderwijsbeleid inzake migranten
— 453 (1990-1991) Nr. 1

Voorstel tot spoedbehandeling, blz. 1193

Ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 5 maart 1985 houdende regeling van de erkenning en subsidiëring van voorzieningen voor bejaarden
— 447 (1990-1991) — Nrs. 1 tot 3

Voorstel van decreet van de heren F. Dielens en L. Hancke C.S. houdende actualisering van de regeling van de erkenning en subsidiëring van voorzieningen voor bejaarden
— 440 (1990-1991) — Nrs. 1 en 2

Beleidsbrief 60+ perspectief — Het oude-nbeleid in de jaren '90

Algemene bespreking, blz. 1193

Sprekers : de heer J. Van der Sande, verslaggever, de heer A. Deneir, verslaggever, de heer E. Flamant, Minister J. Lenssens, de heer H. Van Wambeke, mevrouw M. Vogels, de heren H. Candries, W. Peeters, F. Dielens, J. Devolder, mevrouw L. Maximus

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1217

Moties van aanbeveling, blz. 1219

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1219

Nr. 36 **Donderdag 7 februari 1991**
Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1221

Ontwerp van decreet

Indiening en verwijzing, blz. 1221

Voorstel van decreet

Indiening en verwijzing, blz. 1221

Voorstel van resolutie

Indiening, blz. 1221

Verslagen

Indiening, blz. 1221

Richtnota

Indiening, blz. 1221

Verzoekschrift

Indiening en verwijzing, blz. 1222

Opmerkingen van het Rekenhof

Indiening en verwijzing, blz. 1222

Kennisgevingen van het Arbitragehof

Indiening, blz. 1222

Schriftelijke vragen

Indiening, blz. 1222

Actuele vragen (Regl. art. 75)

Actuele vraag van de heer G. Cardoen tot de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, over de onderbezetting van het personeelsbestand van het Kasteel van Gaasbeek, blz. 1222

Actuele vraag van de heer E. Van Rompuy tot de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, over de houding van de Executieve ten opzichte van het overtreden van de wetgeving inzake het uitzenden van handelspubliciteit in het BRT-programma Kwislijn, blz. 1224

Actuele vraag van de heer E. Gryp tot de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer, over het overleg met de Nederlandse Minister van Verkeer en Waterstaat inzake de waternverdragen en de baggerwerken in de Westerschelde, blz. 1226

Actuele vraag van de heer H. Lauwers tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin, de heer H. Weckx, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Brusselse Aangelegenheden en de heer D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs, over de door de nationale Minister van Binnenlandse Zaken genomen initiatieven in verband met de preventie van de kleine criminaliteit, blz. 1227

Actuele vraag van mevrouw F. Brepoels tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, over het advies van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht betreffende de taal van de aanslagbiljetten inzake de heffing ter bescherming van de oppervlaktewateren in taalgroengemeenten, blz. 1228

Actuele interpellaties (Regl. art. 77)

Actuele interpellatie van de heer H. Coveliers tot de heer N. De Batselier, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, Middenstand en Energie, over de inbreng van 1,7 miljard frank door de NV Kempense Steenkoolmijnen in de NV Super Club, blz. 1229

Sprekers : de heer H. Coveliers, Minister N. De Batselier, de heer F. Vermeiren

Actuele interpellatie van mevrouw N. Maes tot de heer N. De Batselier, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, Middenstand en Energie, over een moge-

lijk verband tussen de hervatting van de economische activiteiten bij PRB te Balen en de Golfoorlog, blz. 1234

Sprekers : mevrouw N. Maes, Minister N. De Batselier, de heer L. Die-rickx

Vaste Nationale Cultuurpactcommissie

Benoeming van een vast en een plaatsvervangend lid, blz. 1237

Voorstel van resolutie van de heer M. Van Peel, mevrouw M. De Meyer en de heren E. Beysen, W. Peeters en J. Geysels betreffende het onderwijsbeleid inzake migranten
— 453 (1990-1991) — Nr. 1

Voorstel tot spoedbehandeling, blz. 1237

Sprekers : de heren E. Beysen, M. Van Peel, mevrouw M. De Meyer, de heren W. Peeters, J. Geysels, F. De-winter

Bespreking, blz. 1240

Ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 5 maart 1985 houdende regeling van de erkenning en subsidiëring van voorzieningen voor bejaarden
— 447 (1990-1991) — Nrs. 1 tot 4

Aangehouden stemmingen, blz. 1240

Hoofdelijke stemming, blz. 1241

Spreker : de heer F. Dielens

Voorstel van decreet van de heren P. Chevalier en E. Van Rompuy houdende het statuut van de Belgische Radio en Televisie, Omroep van de Vlaamse Gemeenschap
— 349 (1989-1990) — Nrs. 1 tot 18

Aangehouden stemmingen, blz. 1242

Voorstel tot verwijzing naar Commissie, blz. 1244

Sprekers : de heren G. Verhaegen, A. Denys, J. De Seranno, A. De Beul, P. Chevalier, E. Van Rompuy, Minister G. Geens

Aangehouden stemmingen (vervolg), blz. 1246

Sprekers : de heren H. Coveliers, W. Verreycken

Hoofdelijke stemming, blz. 1251

Voorstel tot verwijzing naar Commissie, blz. 1251

Spreker : de heer E. Van Rompuy

Voorstel van resolutie van de heer M. Van Peel, mevrouw M. De Meyer en de heren E. Beysen, W. Peeters en J. Geysels betreffende het onderwijsbeleid inzake migranten
— 453 (1990-1991) — Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 1251

Motie van aanbeveling van de heer E. Gryp tot besluit van de op 22 januari 1991 door de heer E. Gryp gehouden interpellatie tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over de uitvoering van het milieuvergunningdecreeet
— 451 (1990-1991) — Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 1254

Sprekers : de heren E. Gryp, G. Verhaegen, J. Geysels, Jos Bosmans

Motie van aanbeveling van mevrouw M. Vogels tot besluit van de op 22 januari 1991 door de heer I. Egelmeers gehouden interpellatie tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over het milieubeleid in de Rupelstreek — 452 (1990-1991) — Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 1255

Sprekers : de heren I. Egelmeers, E. De Groot, mevrouw M. Vogels, de heer H. Coveliers

Interpellaties (Regl. art. 76)

Interpellatie van de heer G. Verhofstadt tot de heer H. Weckx, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Brusselse Aangelegenheden, over het niet-instellen van een annulatieberoep bij het Arbitragehof inzake de wet van 6 augustus 1990 betreffende de ziekenfondsen en de landsbonden van ziekenfondsen, blz. 1257

Vervallen

Interpellatie van de heer F. Vermeiren tot de heer D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs, over de afschaffing van de keuzeverplichting tussen godsdienst of niet-confessionele zedenleer in het onderwijs ingericht door de openbare besturen, blz. 1257

Sprekers : de heer F. Vermeiren, Minister D. Coens, de heer G. Verhaegen

Interpellatie van de heer C. Moors tot de heer D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs, over de samenstelling van de lokale schoolraden in het gemeenschapsonderwijs, blz. 1260

Verdaagd

Interpellatie van de heer E. Beysen tot de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer, over de financiering van de Liefkenshoektunnel en de gevolgen ervan voor de Vlaamse begroting, blz. 1260

Verdaagd

Interpellatie van de heer W. Verreycken tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, over het met de nationale Regering gesloten protocol betreffende het statuut van de vertegenwoordigers van de Vlaamse Gemeenschap in het buitenland, blz. 1260

Sprekers : de heer W. Verreycken, Minister G. Geens

Interpellatie van de heer E. Beysen tot de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer, over de financiering van de Liefkenshoektunnel en de gevolgen ervan voor de Vlaamse begroting, blz. 1262

Sprekers : de heer E. Beysen, Minister J. Sauwens, de heer L. Hancke

Motie van aanbeveling, blz. 1267

Interpellatie van de heer L. Peeters tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister

van Financiën en Begroting, over de automatische ontspanningstoestellen, blz. 1267

Sprekers : de heren L. Peeters, J. Caudron, Minister G. Geens

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1273

Bijlage

Vraag om uitleg, blz. 1275

Commissie voor Leefmilieu en Natuurbehoud

Vraag om uitleg van de heer E. Vandebosch aan de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, betreffende de opdracht en eerste resultaten van de werkgroep gemeentelijk milieubeleid

Nr. 37 **Woensdag 20 februari 1991** **Morgenvergadering**

Berichten van verhinderings, blz. 1279

Adviezen van de Vlaamse Mediaraad

Indiening, blz. 1279

Arresten van het Arbitragehof

Indiening, blz. 1279

Kennisgevingen van het Arbitragehof

Indiening, blz. 1279

Schriftelijke vragen

Indiening, blz. 1279

Ontwerp van decreet

Indiening en verwijzing, blz. 1279

Verslagen

Indiening, blz. 1280

In eerste lezing aangenomen artikelen

Indiening en verwijzing, blz. 1280

Ontwerp van decreet houdende regeling tot erkenning van de uitzendbureaus in het Vlaamse Gewest

— 337 (1990-1991) — Nrs. 1 tot 5

Algemene bespreking, blz. 1280

Sprekers : de heer I. Egelmeers, verslaggever, de heren J. De Roo, J. Laverge, Minister R. De Wulf

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1287

Ontwerp van decreet betreffende het Investeringsfonds ter verdeling van de subsidies voor bepaalde onroerende investeringen die in het Vlaamse Gewest door of op het initiatief van de provincies of de gemeenten worden gedaan

— 400 (1990-1991) — Nrs. 1 tot 6 (+Erratum) en 7 tot 10

Voorstel van decreet van de heer E. Van Vaerenbergh c.s. houdende instelling van

een gemeentelijk milieuinvesteringsfonds ter verdeling van de subsidies voor bepaalde werken, leveringen en diensten die in het Vlaamse Gewest door of op initiatief van de gemeenten worden uitgevoerd

— 412 (1990-1991) — Nrs. 1 tot 2

Algemene bespreking, blz. 1293

Sprekers : de heer M. Olivier, verslaggever, de heer L. Hancké, verslaggever, Minister L. Van den Bossche, de heren J. Pede, E. Vankeirsbilck

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1303

Nr. 38 **Woensdag 20 februari 1991** **Middagvergadering**

Berichten van verhinderings, blz. 1305

Ontwerp van decreet betreffende het Investeringsfonds ter verdeling van de subsidies voor bepaalde onroerende investeringen die in de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest door of op het initiatief van de provincies, de gemeenten of de Vlaamse Gemeenschapscommissie worden gedaan

— 400 (1990-1991) — Nrs. 1 tot 6 (+Erratum) en 7 tot 10

Algemene bespreking (Voortzetting), blz. 1305

Sprekers : de heren J. Geysels, L. Peeters, E. Van Vaerenbergh, J. Van Eetvelt, Minister L. Van den Bossche, de heer J. Pede, mevrouw N. Maes, de heer R. Van Hooland

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1319

Sprekers : de heer J. Geysels, Minister L. Van den Bossche

Interpellaties (Regl. art. 76)

Interpellatie van de heer C. Moors tot de heer D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs, over de samenstelling van de lokale schoolraden in het gemeenschapsonderwijs, blz. 1323

Sprekers : de heer C. Moors, mevrouw N. Maes, de heer W. Van Durme, Minister D. Coens

Interpellatie van de heer M. Didden tot de heer L. Walt Niel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, over de toepassing van de wetgeving op de stedenbouw betreffende de gewestplannen, blz. 1327

Sprekers : de heren M. Didden, J. Timmermans, H. Van Dienderen, Minister L. Walt Niel

Motie van aanbeveling, blz. 1336

Interpellatie van de heer J. Cuyvers tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over de toekenningen van vergunningen voor het organiseren van oefenritten en wedstrijden voor de auto- en motosport, blz. 1336

Verdaagd

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1336

Nr. 39 Donderdag 21 februari 1991

Berichten van verhindering, blz. 1337

Actuele vragen (Regl. art. 75)

Actuele vraag van de heer R. Van Hoo-land tot de heer P. Dewael, Gemeen- schapsminister van Cultuur, over de BRT- praatshow Incredible, blz. 1337

Actuele vraag van de heer J.-P. Pillaert tot de heer D. Coens, Gemeenschaps- minister van Onderwijs, over de laattijdige betaling van exploitanten van het leerlin- genvervoer, blz. 1338

Actuele vraag van de heer J. Geysels tot de heer D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs, over politieke propaganda van mandatarissen in het middelbaar on- derwijs in het Brusselse, blz. 1338

Actuele vraag van de heer J. Loones tot de heer D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs, over de rationalisering van het zeevisserij-onderwijs en het lot van de visserijschool te Nieuwpoort, blz. 1339

Actuele vraag van mevrouw M. Vogels tot de heer L. Van den Bossche, Gemeen- schapsminister van Binnenlandse Aange- legenheden en Openbaar Ambt, over een campagne voor de promotie van positieve acties voor de werving van vrouwelijke politieagenten, blz. 1341

Actuele vraag van de heer H. Van Dien- deren tot de heer J. Sauwens, Gemeen- schapsminister van Openbare Werken en Verkeer, over de ontsluiting van de ach- terhaven van Zeebrugge, blz. 1342

Actuele vraag van de heer C. Lisabeth aan de heer L. Walt Niel, Gemeenschaps-

minister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, over het Bijzonder Plan van Aanleg D'Hooie te Wielsbeke, blz. 1344

Actuele vraag van de heer E. Van Vae- renbergh tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over de bescherming van de waardevolle flora en fauna te Wezembeek-Oppem, blz. 1344

Actuele vraag van de heer J. Timmermans tot de heer T. Kelchtermans, Gemeen- schapsminister van Leefmilieu, Natuurbe- houd en Landinrichting, over een even- tuele overname van overeenkomsten inza- ke waterzuiveringsinfrastructuur door de NV Aquafin, blz. 1345

Actuele vraag van de heer R. Van Hoo-land tot de heer T. Kelchtermans, Ge- meenschapsminister van Leefmilieu, Na- tuurbehoud en Landinrichting, over de stortplaats voor huisvuil te Vlierzele, blz. 1346

Ontwerp van decreet houdende regeling tot erkenning van de uitzendbureaus in het Vlaamse Gewest
— 337 (1990-1991) — Nrs. 1 tot 5
Aangehouden stemmingsen, blz. 1347
Hoofdelijke stemming, blz. 1348
Spreker : de heer J. Laverge

Ontwerp van decreet betreffende het In- vesteringsfonds ter verdeling van de subsi- dies voor bepaalde onroerende investerin- gen die in de Vlaamse Gemeenschap en in het Vlaamse Gewest door of op het initiatief van de provincies, de gemeenten of de Vlaamse Gemeenschapscommissie worden gedaan
— 400 (1990-1991) — Nrs. 1 tot 6 (+Er- ratum) en 7 tot 10
Aangehouden stemmingsen, blz. 1349

Spreker : de heer J. Pede
Voorstel tot verwijzing naar Commissie, blz. 1352

Sprekers : de heren A. Denys, J. Gey- sels

Motie van aanbeveling van de heren J. Van Hecke, J. Van der Sande en W. Pee- ters tot besluit van de op 7 februari 1991 behandelde beleidsbrief 60+ perspectief — Het ouderenbeleid in de jaren negentig — 339 (1990-1991) — Nr. 3
Hoofdelijke stemming, blz. 1352

Motie van aanbeveling van de heer J. De- volder tot besluit van de op 7 februari 1991 behandelde beleidsbrief 60+ per- spectief — Het ouderenbeleid in de jaren negentig — 339 (1990-1991) — Nr. 4
Hoofdelijke stemming, blz. 1353

Motie van aanbeveling van de heer E. Beysen tot besluit van de op 7 februari 1991 door de heer E. Beysen gehouden interpellatie tot de heer J. Sauwens, Ge- meenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer, over de financiering van de Liefkenshoektunnel en de gevol- gen ervan voor de Vlaamse begroting — 456 (1990-1991)-Nr. 1
Hoofdelijke stemming, blz. 1354

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1355

37e vergadering

Woensdag 20 februari 1991
Morgenvergadering

VOORZITTER : de heer L. Vanvelthoven

— *De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.*

— *De vergadering wordt geopend om 10 uur.*

De Voorzitter : Dames en heren, de vergadering is geopend.

BERICHTEN VAN VERHINDERING

J. Cuyvers, O. Lefeber, M. Mahieu, O. Van den Broeck ; gezondheidsredenen.

F. Cauwenberghs, G. Janzegers ; buitenslands.

F. Brepoels ; ambtsverplichtingen.

ADVIEZEN VAN DE VLAAMSE MEDIARAAD

Indiening

De Voorzitter : De volgende adviezen van de Vlaamse Mediaraad werden ingediend :

- Advies van de Vlaamse Mediaraad over de motie van aanbeveling van 18 oktober 1990 van de Vlaamse Raad. Voorontwerp van besluit
- Advies nr. 91/06.

- Advies van de Vlaamse Mediaraad over de erkenning van lokale radio's. Voorontwerp van besluit van de Vlaamse Executieve betreffende de erkenning van lokale radio's
- Advies nr. 91/07.

Deze adviezen liggen ter inzage bij het Secretariaat van de Raad, Afdeling Openbare Vergadering.

ARRESTEN VAN HET ARBITRAGEHOF

Indiening

De Voorzitter : De volgende arresten van het Arbitragehof liggen ter inzage bij het Secretariaat van de Raad, Afdeling Openbare Vergadering :

- Arrest nr. 1/91 van 7 februari 1991 (rolnummers 195 en 197)
- Arrest nr. 2/91 van 7 februari 1991 (rolnummers 246 en 248).

KENNISGEVINGEN VAN HET ARBITRAGEHOF

Indiening

De Voorzitter : De volgende kennisgevingen van het Arbitragehof betreffende een beroep tot gedeeltelijke vernietiging en prejudiciële vragen

liggen ter inzage bij het Secretariaat van de Raad, Afdeling Openbare Vergadering :

- Rolnummer 260
- Rolnummers 261 tot 264.

SCHRIFTELIJKE VRAGEN (Regl. art. 74)

Indiening

De Voorzitter : Schriftelijke vragen werden ingediend door :

- de heren E. Beysen, P. Breyne, J. Cuyvers, H. De Loor, A. Deneir, R. Garcia, A. Laridon, J. Loones, mevrouw T. Merckx-Van Goey, mevrouw A.M.-Neyts-Uytbroeck, de heren M. Schoeters, J. Timmermans, mevrouw M. Tyberghien-Vandenbussche, de heren J. Valkeniers, J. Van Hecke, R. Van Hooland, R. Van Steenkiste, E. Van Vaerenbergh, F. Vermeiren en mevrouw M. Vogels.

ONTWERP VAN DECREET

Indiening en verwijzing

De Voorzitter : Het volgende ontwerp van decreet werd ingediend :

- Ontwerp van decreet tot instelling

Voorzitter

van een Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen en tot vaststelling van de algemene regelen inzake de erkenning en de subsidiëring van de milieu- en natuurverenigingen
– 457 (1990-1991) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Leefmilieu en Natuurbehoud.

VERSLAGEN

Indiening

De Voorzitter : De volgende verslagen werden ingediend :

- door de heer 1. Egelmeers namens de Commissie voor Economie, Energie en Tewerkstelling over het ontwerp van decreet houdende regeling tot erkenning van de uitzendbureaus in het Vlaams Gewest
– 337 (1989-1990) – Nr. 4.
- door de heren M. Olivier en L. Hancké namens de Commissie voor de Algemene Zaken, het Reglement en de Verzoekschriften over het ontwerp van decreet betreffende het Investeringsfonds ter verdeling van de subsidies voor bepaalde onroerende investeringen die in het Vlaamse Gewest door of op initiatief van de provincies of de gemeenten worden gedaan
– 400 (1990-1991) – Nr. 6.
- door de heren M. Olivier en L. Hancké namens de Commissie voor de Algemene Zaken, het Reglement en de Verzoekschriften over het voorstel van decreet van de heer E. Van Vaerenbergh C.S. houdende instelling van een gemeentelijk milieuinvesteringfonds ter verdeling van de subsidies voor bepaalde werken, leveringen en diensten die in het Vlaamse Gewest door of op initiatief van de gemeenten worden uitgevoerd
– 412 (1990-1991) – Nr. 2.

IN EERSTE LEZING AANGENOMEN ARTIKELN

Indiening en verwijzing

De Voorzitter : De volgende artikelen werden in eerste lezing aangenomen :

- In eerste lezing aangenomen artikelen van het voorstel van decreet van de heren P. Chevalier en E. Van Rompuy C.S. houdende het statuut van de Belgische Radio en Televisie, Omroep van de Vlaamse Gemeenschap
– 349 (1989-1990) – Nr. 17.
Verwezen naar de Commissie voor de Media.

ONTWERP VAN DECREET houdende regeling tot erkenning van de uitzendbureaus in het Vlaamse Gewest – 337 (1990-1991) – Nrs. 1 tot 5

Algemene bespreking

De Voorzitter : Aan de orde is het ontwerp van decreet houdende regeling tot erkenning van de uitzendbureaus in het Vlaamse Gewest.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Egelmeers, verslaggever, heeft het woord.

De heer 1. Egelmeers, verslaggever (*op de tribune*) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, geachte collega's, de Commissie heeft twee vergaderingen gewijd aan dit ontwerp van decreet. De vraag rees of de uitzend- en interimbureaus van Vlaanderen in de Commissie moesten worden gehoord.

– *De heer M. Olivier, Eerste Ondervoorzitter, treedt als Voorzitter op*

Daarbij kwam nog dat uit het advies van de Raad van State is gebleken dat er geen advies van de SERV was of dit althans niet bekend was gemaakt. Men achtte het dus wenselijk de procedure van de Raad van State te respecteren en opnieuw om advies te vragen voor het geval dat de SERV een fundamentele wijziging

zou adviseren en de Executieve daarop zou ingaan. Aangezien echter intussen het advies van de SERV bekend werd en bleek dat het alleen technische aanpassingen bevatte en dat bovendien beide amendementen van de Executieve geen fundamentele wijzigingen aanbrachten en niet waren ingegeven door het advies van de SERV, besliste de Commissie bij stemming haar normale werkzaamheden aan te vatten.

Allereerst gaf Minister De Wulf een toelichting over de filosofie van het ontwerp. Hij wees er vooral op dat het arbeidsrechtelijk kader door de wet van 1987 is geregeld en dat het gaat om een bevoegdheid van de nationale Regering en het nationale Parlement. Toch moet in het geheel ook rekening worden gehouden met de bestaande collectieve arbeidsovereenkomst nummer 36, afgesloten in de Nationale Arbeidsraad. De erkenning van uitzendbureaus is een regionale materie en dit ontwerp van decreet regelt de basis om in de privé-sector alleen bona fide uitzendbureaus te erkennen en hun werking te controleren. Dat zijn twee kernideën van het initiatief dat de Vlaamse Executieve heeft genomen en dat de Minister van Tewerkstelling verdedigt.

Over welke middelen beschikken wij ? Binnen de SERV wordt een paritaire erkenningscommissie opgericht naar het voorbeeld van de nog steeds bestaande commissie ; het ontwerp is immers nog geen decreet. De leden van deze erkenningscommissie worden door de Vlaamse Executieve benoemd. Zij moeten de Minister van Tewerkstelling adviseren over de erkenning en de hernieuwing, schorsing of intrekking van de erkenning van uitzendbureaus. Er zijn een reeks voorwaarden waaraan minimaal moet worden voldaan om erkend te worden. Een zeer belangrijk uitgangspunt is het feit dat de erkenning voor vier jaar geldt, maar hernieuwbaar is. Belangrijk is ook het onderscheid dat wordt gemaakt tussen uitzendbureaus met een maatschappelijke zetel in het Vlaams Gewest, in het Brussels Gewest en in het Waals Gewest en het onderscheid met buitenlandse bureaus met een zetel al dan

Egelmeers

niet in een EG-lidstaat. Dit is belangrijk, omdat hiermee rekening wordt gehouden met het regionale karakter van de materie in België, maar ook met het internationale karakter van bepaalde uitzendbureaus.

Een uitzendbureau kan gelijk welke vorm van handelsvennootschap hebben, maar mag dan niets anders dan de activiteiten van een uitzendbureau uitoefenen. Naar het voorbeeld van het Belgisch recht op de handelsvennootschappen moet er een volstort maatschappelijk kapitaal zijn van 1 miljoen 250.000 frank. Het uitzendbureau mag niet failliet zijn, er mag geen procedure tot faillietverklaring lopen, noch mag een rechtelijke akkoord zijn aangegaan of verkregen.

Deze drie aspecten, die zeer duidelijk betrekking hebben op de vennootschap, zijn niet onbelangrijk met het oog op het verkrijgen van een waarborg dat het uitzendbureau bonafide is. Er mag geen verbod zijn van bestuursfuncties uit te oefenen in bepaalde vennootschappen. Ook dit is niet onbelangrijk.

Last but not least moet het uitzendbureau dat om erkenning vraagt in regel zijn met de wet op de Belgische Sociale Zekerheid. Het belangrijkste hierbij is dat het bureau geen achterstallige bijdragen heeft, wat geldt voor elke onderneming die onder de Belgische Sociale Zekerheid ressorteert.

De erkenningscommissie is paritair samengesteld, dit wil zeggen uit een gelijk aantal werknemers en werkgevers.

Het sluitstuk van het ontwerp handelt over een zeer degelijk uitgewerkt systeem van toezicht, te vergelijken met het systeem van de Belgische arbeidswetgeving. Hoewel niets volmaakt is, bleek dat op dat vlak ernstig kan worden gewerkt. De officieren van de gerechtelijke politie en de ambtenaren aangewezen door de Gemeenschapsminister van Tewerkstelling moeten ervoor zorgen dat de regels die gelden voor het Belgisch arbeidsrecht ook op de uitzendbureaus zullen worden toegepast.

Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, collega's, tot daar, weliswaar in een notedop, de filosofie en de structuur van het ontwerp van de decreet, zoals het door de Commissie is behandeld. Namens de Executieve zijn door de Minister een tweetal technische amendementen ingediend die deel uitmaakten van een proceduredebat en die vervolgens zijn aangenomen. Zij betroffen onder meer de toepassingsdatum van het decreet, met name 1 februari 1991.

Mijnheer de Voorzitter, ik hoop erin geslaagd te zijn het reilen en zeilen in de Commissie met betrekking tot dit ontwerp op een objectieve wijze te hebben vertolkt. Ik maak van de gelegenheid gebruik om nog enkele persoonlijke overwegingen naar voren te brengen.

Eerst en vooral wil ik onderstrepen dat de erkenningsprocedure die in hoofdzaak deel uitmaakt van het decreet, dat in feite neerkomt op de erkenning van het uitzendbureau, volgens mij een absolute noodzaak is. De evolutie van ons arbeidsrecht met betrekking tot de uitzendbureaus is uiteraard op een heel speciale manier verlopen. Ik meen dat de uitzendbureaus een systeem sui generis hebben. Ik begeef mij hier op het nationale terrein maar ik kan moeilijk anders. Wij dienen ons nu af te vragen — en ik probeer dat in de meest constructieve zin te doen — of de voorwaarden, die toch niet onbelangrijk zijn, voldoende versterkt zijn ten opzichte van de voorwaarden die indertijd door de nationale wetgever zijn ingeschreven, uiteraard in andere omstandigheden en in een andere context herhaald in de collectieve arbeidsovereenkomst nummer 36, om de kwaliteit van de uitzendbureaus te waarborgen. Mijnheer de Minister, het uitgangspunt was toch dat wij een degelijke regeling zouden treffen. In de eerste plaats was het de bedoeling bonafide vennootschappen, die zich bezighielden met uitzendarbeid, een erkenning te geven. We mogen de achtergrond daarvan niet ontveinzen en zeker niet minimaliseren. Ik neem aan dat de erkenningsvoorwaarden zoals zij nu zijn ingeschreven een voldoende waarborg bieden voor de Vlaamse Gemeenschap.

Ik wens er toch op te wijzen dat men er in de toekomst zal moeten overwaken dat die erkenningsvoorwaarden de nodige waarborgen bieden die door iedereen, zowel de werknemers- als de werkgeversorganisaties, worden gevraagd. Op 27 december 1990, dus nog vrij recent, verscheen in Trends een artikel betreffende de erkenning van de uitzendbureaus, getiteld : De Mazen van het Net, met als ondertitel : De diverse Executieven hebben reeds twaalf interimkantoren erkend, ondanks eenparige negatieve adviezen van de Nationale Arbeidsraad, gevolgd door een interessante uitleg over de uitzendarbeid. Ik twijfel er niet aan dat die erkenningen gebeurd zijn ; de namen staan zelfs in het artikel. De Executieve heeft dit weliswaar gedaan op basis van de erkenningsvoorwaarden die voorkwamen in de collectieve arbeidsovereenkomst nummer 36. Vermits de wet van 1974 vervangen is geweest, en om een juridisch vacuüm te vermijden, heeft de nationale wetgever de wet van 1987 in het leven geroepen en liet de huidige bevoegdheid om uitzendbureaus te erkennen bij de Nationale Arbeidsraad, in afwachting dat dit decreet van toepassing wordt.

Welk verschil is er tussen de opdracht die tot op heden — en tot de publicatie van het decreet in het Staatsblad — aan de Nationale Arbeidsraad is toevertrouwd en de opdracht van de erkenningscommissie die in het kader van de SERV in de toekomst zal optreden ? Voor mij is er geen enkel verschil, behalve dat de ene tot het nationale en de andere tot het regionale niveau behoort. Wij staan hier echter voor de situatie dat, ondanks de goede bedoelingen van zowel de partners in de Nationale Arbeidsraad als de toekomstige partners in de SERV, op het laagste en het hoogste niveau, waar de beslissingen worden genomen, de adviezen — aan de Gemeenschapsminister van Tewerkstelling — aan enige willekeur onderhevig zijn. Ik bedoel niet dat de adviezen worden geïnterpreteerd à la tête du client, maar volgens mij zouden de voorwaarden lichtjes aangevuld kunnen worden. Indien men ervan uitgaat dat men op die wijze kan starten en in de toekomst wel zal zien

Egelmeers

hoe het verloopt, meen ik toch dat het meer dan nodig zal zijn de zaak van nabij te volgen.

Het is wellicht een beetje onparlementair om naar de intenties van een regeringslid te vragen. Dat is ook mijn bedoeling niet, u kent mij. Maar, het kan mogelijk zijn dat de Executieve van vandaag de adviezen van de erkenningscommissie van morgen in bepaalde gevallen even goed naast zich zou leggen. Zoals het in het verleden is gebeurd met de adviezen van de Nationale Arbeidsraad. Indien dat het geval zou zijn, vind ik — zonder op de feiten vooruit te willen lopen — dat de Vlaamse Raad in haar opdracht is tekort geschoten. Dit is een reden te meer om waakzaam te zijn.

Mijnheer de Minister, wij mogen niet vergeten — en hier beland ik onvermijdelijk opnieuw bij de nationale materies en bijgevolg bij de nationale bevoegdheid — dat de basis van het systeem van uitzendarbeid en de reglementering ervan tot de nationale materie behoort. Het stelsel van de uitzendbureaus behoort arbeidsrechtelijk tot de a-typische stelsels. Vermits het niet rechtstreeks tot de bevoegdheid van de Vlaamse Raad behoort, neem ik aan dat men dit feit niet mag onderschatten. Erkenning is één zaak, maar het fundament van het systeem uitzendarbeid is een nationale materie.

Mijnheer de Minister, wanneer u weet dat de wet van 1987 met betrekking tot de regeling van de uitzendarbeid nogal in een nauw keurslijf zit, dan is dit een reden te meer om heel voorzichtig te zijn wanneer het advies van de erkenningscommissie om tot de erkenning van een uitzendbureau over te gaan niet eenparig zou zijn.

Er moet worden gestreefd naar een oplossing waarmee zowel werkgevers als werknemers het best gediend zijn. Wij moeten voor ogen houden dat uitzendarbeid behoort tot het a-typische stelsel. Er moet een follow up gebeuren van de evolutie van de uitzendarbeid.

Mijnheer de Minister, ik meende deze persoonlijke overweging te moe-

ten maken. De SP-fractie zal dit decreet goedkeuren. Wij verwachten dat de vertegenwoordigers van de werkgevers en de vertegenwoordigers van de werknemers op zijn minst met dit decreet zullen gediend zijn en dat zij geen tegenwind zullen krijgen vanuit de één of andere industrie. Wanneer deze garantie in de toekomst zal worden geboden, dan zal dit het bewijs zijn dat de Vlaamse Executieve met dit decreet goed werk heeft geleverd. (Applaus)

De Voorzitter : De heer De Roo heeft het woord.

De heer J. De Roo (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, geachte collega's, in de eerste plaats dank ik de heer Egelmeers voor zijn uitstekend verslag en voor de commentaar die hij zojuist mondeling daarop heeft gegeven.

Ik kan in ruime mate zijn beschouwingen onderschrijven. Wij feliciteren de Minister met dit ontwerp van decreet, dat volgens ons een goed ontwerp is. Het ontwerp kent trouwens een lange voorgeschiedenis en is uitvoerig besproken binnen VE-SOC en in de SERV. Er is bij het uitwerken van dit ontwerp duidelijk rekening gehouden met de adviezen van de SERV en de Raad van State. Ook inhoudelijk werd over dit ontwerp grondig gediscussieerd. Men kan stellen dat dit ontwerp het resultaat is van intense besprekingen met alle betrokkenen.

Uitzendarbeid is een betwiste vorm van werkgelegenheid. Het is evenwel belangrijk voor heel wat werknemers. Uit de Memorie van Toelichting bij het ontwerp blijkt dat de sector, uitgedrukt in full-time-equivalenten, ongeveer 15.000 arbeidsplaatsen vertegenwoordigt, op jaarbasis wordt het aantal werknemers op 150.000 tot 200.000 personen geraamd. Het betreft hier nationale cijfers.

In een recente publikatie over de uitzendarbeid heb ik gelezen dat de Belgische uitzendmarkt de laatste jaren een explosieve groei kende. Tussen 1 april 1986 en 31 maart 1987 werkten 81.360 personen gedurende een kortere of langere tijd als uitzendkracht. Over de periode april 1988-maart

1989 waren het er al 140.386. In zeven jaar tijd is ook het aantal uitzendbureaus verdubbeld. Eind 1988 waren er in België 77 erkend, met een netwerk van 327 agentschappen. Het totaal aantal erkende uitzendbureaus in het Vlaamse Gewest bedroeg op 31 december 1990 : 76.

Uitzendarbeid is evenwel sterk conjunctuurgevoelig. De sterke groei die de uitzendsector tijdens de voorbije jaren heeft gekend, zal in de toekomst waarschijnlijk moeilijk te evenaren zijn. Terwijl de omzetgroei in België in 1988 nog 29 ten honderd bedroeg, was die in 1989 teruggevallen tot 23 ten honderd. Ten bewijze dat deze sector sterk conjunctuurgevoelig is, wens ik er nog aan toe te voegen dat, alhoewel de cijfers van 1990 nog niet gekend zijn, er in bevoegde middens opnieuw sprake is van een stijging met 10 ten honderd ten aanzien van 1989.

In de Commissie heb ik naar precieze gegevens gevraagd over de uitzendarbeid in Vlaanderen. De Minister heeft ons ter zake een aanvullende nota bezorgd. Er zijn momenteel echter onvoldoende gegevens over uitzendarbeid in Vlaanderen ; de beschikbare cijfers zijn immers nationale gegevens. Dit zal evenwel veranderen na de inwerkingtreding van voorliggend decreet.

Belangrijk is dat uit de nota van de Minister blijkt dat de uitzendkrachten in België overwegend arbeiders zijn, zij vertegenwoordigen met name 70 ten honderd . Door het overwicht aan arbeiders in de sector van de uitzendarbeid zijn er in België meer mannen (63,2 ten honderd) dan vrouwen (36,8 ten honderd) tewerkgesteld.

In een andere publikatie las ik dat vooral jongeren een gegeerd uitzendinstrument zijn. Zowat 70 ten honderd van de uitzendwerknemers is jonger dan 30 jaar en 51 ten honderd is zelfs jonger dan 25 jaar. De oorzaken hiervan zijn ongetwijfeld hun onervarenheid op de arbeidsmarkt, het overaanbod van arbeidskrachten tijdens de voorbije jaren en de afwendings van de uitzendarbeid tot proefarbeid.

De Roo

80 ten honderd van de uitzendwerknemers doen een beroep op deze vorm van tewerkstelling uit noodzaak : om niet werkloos te blijven, als aanloop tot een vaste job en om werkervaring op te doen. Een kleine 20 doen het om redenen van flexibiliteit omdat ze niet steeds in hetzelfde bedrijf willen werken, omdat ze graag verschillende jobs doen, om wat bij te verdienen en dergelijke.

Er bestaat een absolute noodzaak om de uitzendarbeid te regelen.

Deze regeling moet garanties bieden met betrekking tot : het statuut van de uitzendwerknemer, de bescherming van de vaste tewerkstelling, de controle op de uitzendkantoren.

Zowel de nationale als de gewestelijke overheden hebben, naast de sociale partners, elk een taak inzake uitzendarbeid. De nationale overheid is bevoegd voor het arbeidsrecht en de sociale zekerheid. De gewestelijke overheden zijn bevoegd voor de erkenning van de privé-uitzendkantoren en voor de werking van de openbare uitzendkantoren (T-diensten).

Pas in 1976 werd ter zake een voorlopige kaderwet voor een periode van vijf jaar aangenomen. In afwachting van een nieuwe en definitieve wet werd het juridisch vacuum afgewend door het afsluiten in de Nationale Arbeidsraad van de tijdelijke CAO 36 van 27 november 1981 met betrekking tot de tijdelijke arbeid.

Het voorlopig pragmatisch regime werd grotendeels overgenomen in een kaderwet van 24 juli 1987 op de tijdelijke arbeid, waarvan de uitzendarbeid een onderdeel is. CAO's en koninklijke besluiten moeten de wet geleidelijk verder uitvoeren.

Er dient vermeld te worden dat de wet van 24 juli 1987 een belangrijke beschermende functie heeft. Door nauwkeurig de omstandigheden te bepalen waarin uitzendkrachten kunnen worden ingeschakeld, komt enerzijds de positie van de vaste werknemers niet in het gedrang terwijl anderzijds de wetgever de uitzendkracht zoveel mogelijk als een volwaardige werknemer beschouwt.

Het verheugt ons dat onlangs in de Nationale Arbeidsraad in het kader van de wet van 1982 een aantal collectieve arbeidsovereenkomsten werden gesloten in verband met de toegelaten uitzendarbeid. Deze dragen de nummers 47 en 47bis. Er kwam overigens ook een betere regeling voor de uitzendkrachten tot stand in verband met het gewaarborgd loon : CAO 47ter.

De erkenning van de uitzendbureaus is een gewestelijke bevoegdheid. Daar waar de wet van 1987 vooral het arbeidsrechtelijk kader vormt voor de uitzendarbeid, dient de erkenning en het toezicht op de uitzendkantoren dus geregeld te worden langs een decreet.

Zeer belangrijk en positief is dat in het voorliggend ontwerp van decreet de erkenning van de uitzendbureaus wordt verleend door de Gemeenschapsminister na advies van de erkenningscommissie. Wil de Gemeenschapsminister afwijken van het gegeven advies, dan dient hij zijn beslissing met redenen te omkleden. In een aantal gevallen kan de Gemeenschapsminister, na advies van de erkenningscommissie, de erkenning intrekken of schorsen voor de termijn die hij bepaalt. Wordt dit advies met eenparigheid van stemmen uitgebracht, dan dient de Gemeenschapsminister het te volgen. Wanneer de erkenningscommissie een niet-eenparig advies uitbrengt, dient de Gemeenschapsminister zijn beslissing met redenen te omkleden.

Zo heb ik het begrepen in de bespreking.

Zeer belangrijk is met name dat deze erkenningscommissie paritair wordt samengesteld uit een gelijk aantal vertegenwoordigers van de meest representatieve werkgevers- en werknemersorganisaties. Dit kadert volledig in het sociale overleg waarop het Vlaams sociaal-economisch beleid terecht gebaseerd is.

Door de paritaire samenstelling van de erkenningscommissie krijgen de rechtstreeks betrokkenen — met name de werkgevers en de werknemers — ook zeggenschap in dit aspect van het tewerkstellingsbeleid. Het is duidelijk dat dit vooral voor de werknemers van essentieel belang is. Het

heeft ons dan ook ten zeerste verwonderd dat tijdens de besprekingen van dit ontwerp van decreet in de Commissie voor Economie en Tewerkstelling een aantal leden, waarvan men het niet zou verwachten, deze erkenningscommissie wensten af te schaffen en de bevoegdheid ervan over te dragen aan de administratie. Op deze wijze willen zij het sociaal-economisch overleg afbouwen en in feite terugkeren tot voor-oorlogse situaties.

De erkenning wordt verleend voor een periode van ten hoogste vier jaar en is hernieuwbaar na advies van de erkenningscommissie. Wanneer de erkenning betrekking heeft op een uitzendbureau dat reeds ten minste acht jaar ononderbroken erkend is in het Vlaams Gewest, kan, na advies van de erkenningscommissie, een erkenning van onbepaalde duur worden toegekend. Het lijkt me logisch te zijn dat bona fide ondernemingen die sinds 1976 ononderbroken over een erkenning beschikken nu plots in geen precair regime mogen terechtkomen. Ondernemingen, die reeds acht jaar erkend zijn, mogen gerust een erkenning van onbepaalde duur krijgen.

Om erkend te kunnen worden, moet een uitzendbureau aan een aantal belangrijke voorwaarden voldoen. Ik zou hierbij in het bijzonder willen verwijzen naar een essentiële voorwaarde ter bescherming van de werknemers. Het betreft punt 6 van artikel 5 van het ontwerp van decreet volgens hetwelk het uitzendbureau onder de bestuurders, zaakvoerders, lasthebbers of personen bevoegd om de vennootschap te verbinden of te vertegenwoordigen geen personen mag hebben of gehad hebben die tijdens de periode van vijf jaar, voorafgaand aan de aanvraag tot erkenning of tot hernieuwing van de erkenning, herhaaldelijk of op een ernstige wijze in overtreding zijn geweest op het gebied van de fiscale verplichtingen, op het gebied van de sociale verplichtingen of op het gebied van de wettelijke en reglementaire bepalingen in verband met de uitoefening van de werkzaamheden als uitzendbureau.

Het zal bij de toepassing van dit decreet van groot belang zijn dat een

De Roo

doeltreffende controle wordt uitgeoefend op de naleving van alle erkenningsvoorwaarden. De erkenning kan ingetrokken of geschorst worden wanneer het uitzendbureau de erkenningsvoorwaarden niet meer vervult, de bepalingen van de wet of van dit decreet overtreedt, de verplichtingen opgelegd met betrekking tot de sociale zekerheid, de fiscale wetgeving en de arbeidswetgeving niet nakomt, de collectieve arbeidsovereenkomsten of de verbintenissen die het heeft aangegaan, niet eerbiedigt.

Daarbij zal er ook moeten op toegezien worden dat er van de uitzendarbeid geen oneigenlijk gebruik gemaakt wordt. Ik denk hierbij aan het feit dat men in de praktijk soms lange tijd werknemers als interimkracht in dezelfde onderneming tewerkstelt en dat gewoon iedere week het contract verlengd wordt.

Aan de administratie is een belangrijke controlerende taak toevertrouwd. Een doeltreffende controle zal inderdaad mogelijk zijn, omdat het ontwerp van decreet voorziet dat het uitzendbureau een aantal belangrijke documenten moet ter beschikking stellen. Bovendien zal het uitzendkantoor aan de Gemeenschapsminister en aan de erkenningscommissie een activiteitenverslag bezorgen, waarvan de minimuminhoud en de periodiciteit door de Vlaamse Executieve wordt bepaald. In het ontwerp van besluit dat de Minister ons heeft bezorgd, is onder meer bepaald dat dit activiteitenverslag jaarlijks moet worden medegedeeld.

Tot slot hopen wij dat men bij de toepassing van dit decreet steeds een tweevoudig doel voor ogen zal hebben : enerzijds een volwaardig statuut van de uitzendwerknemer waarborgen en anderzijds de economische ontwikkeling niet tegenwerken en de ondernemingen in staat stellen om het aantal arbeidskrachten zeer snel in overeenstemming te brengen met hun behoeften.

Flexibiliteit mag echter niet leiden tot deregulering en schade voor het arbeidsmilieu.

Respect voor de gelijke loonprincipe en contractuele garanties moeten effectief worden gerealiseerd. Daarbij moet erop worden toegezien dat de uitzendarbeid geen reservoir wordt van ongeschoolden, laaggeschoolden en onervaren nieuwkomers of herintreders op de arbeidsmarkt. De uitzendsector levert alleszins een positieve bijdrage inzake werkgelegenheid voor tal van werknemers, voor wie uitzendarbeid immers vaak de enige oplossing is om in het arbeidscircuit te worden ingeschakeld. Toch moet worden gestreefd naar een maximale tewerkstelling in klassiek verband. Dat is de doelstelling waarvan de CVP-fractie voorstander blijft.

Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, geachte collega's, onze fractie zal dit ontwerp-decreet dan ook goedkeuren.

De Voorzitter : De heer Laverge heeft het woord.

De heer J. Laverge (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, dames en heren, voor ik inga op het ontwerp van decreet, wil ik de uitzendbureaus in de economische context plaatsen. Wat hierbij het meest opvalt is de sterke groei van het aantal erkende uitzendbureaus in Vlaanderen, alsook het groeiend aantal werknemers en werkgevers die van die instellingen gebruik maken. Niets wijst erop dat deze evolutie in de toekomst zal veranderen. Men kan integendeel nog een verdere groei verwachten. Het uitzendbureau beantwoordt immers aan de noden van onze tijd, met zijn flexibiliteit, en aan de behoeften zowel van werkgevers als van werknemers. Om die redenen is het decreet zeer belangrijk.

Ik wil hier de aandacht vestigen op een niet onbelangrijk initiatief van de Waalse regering die voor de betrokken partijen een soort morele gedragscode wil uitwerken, een code die bovenop de erkenningsnormen duidelijke afspraakregelingen oplegt zowel aan degenen die gebruik maken van een uitzendbureau als van degenen die uitzendarbeid aanbieden. Het zou allicht goed zijn om naast het technisch decreet ook met onze betrokken instanties tot goede afspraken te komen. Als PVV-fractie

hebben wij een optie hieromtrent uitgewerkt en wij willen die als mogelijk richtinggevend aanbieden.

Wij evalueren dit ontwerp vanuit twee verschillende invalshoeken. Ten eerste, in hoeverre dit ontwerp tegemoet komt aan de vraag naar rechtszekerheid van de tewerkgestelden ? Ten tweede, moet dit decreet uitsluitel kunnen geven over het bonafide karakter van de uitzendkantoren. Ons antwoord hierop is tweeledig. Enerzijds, draagt het decreet bij tot een grotere duidelijkheid voor de tewerkgestelden. Dat durven wij als constructieve oppositie gerust stellen. Anderzijds, bekritisieren wij dat van dit decreet misbruik wordt gemaakt en dat er een soort nieuwe vestigingwet van wordt gemaakt waarbij een grote beslissingsbevoegdheid bij de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen wordt gelegd.

De bewering van de heer De Roo dat bepaalde leden van de Commissie terug willen naar vooroorlogse toestanden, is volkomen misplaatst. Wij willen integendeel de toestanden van het verleden aanpassen aan de huidige evolutie en aan de perspectieven voor de toekomst. Wij kijken niet naar het verleden, wat sommige collega's wel doen, maar naar de toekomst.

Ik zal mijn stelling klaar en ondubbelzinnig bewijzen in de hoop dat onze amendementen alsnog worden aangenomen.

Het valt ons vooral zwaar dat de politieke bevoegdheid weer wordt vervangen door beslissingsmacht van de sociaal-economische drukkingsgroepen, zowel van werkgevers- als van werknemerszijde. Wij vinden dit decreet een kaakslag voor de Vlaamse administratie, want het gaat hier niet zomaar om een onschuldig decreet, dat nog vlug door de Vlaamse Raad moet worden gejaagd. Dit decreet behandelt fundamenteel de problematiek van de relatie tussen werkgevers en werknemers en tussen de administratie en de burgers.

Mijnheer de Voorzitter, sta mij toe een beetje filosofisch te doen, maar ik denk dat elke rechtgeaarde politicus ook een beetje filosoof is.

Laverge

Als ik zie op welke wijze in de Commissie de verschillende visies tegenover elkaar worden geplaatst, zonder dat de CVP-SP-VU-meerderheid een echte dialoog wil, dan richt ik mij, als liberale Commissievoorzitter, speciaal tot de meerderheid en zeg hen dat zij van hun en mijn Vlaanderen een klaslokaaltje maken waarin de burgers worden behandeld als onmondige kinderen die maar moeten gehoorzamen en voor de rest moeten zwijgen. Ik heb ten andere op deze tribune reeds dikwijls de betutteling van de huidige coalitie aan de kaak gesteld.

De heer 1. Egelmeers : Dat is een Laverge-filosofie.

De heer J. Laverge : Dat is geen Laverge-filosofie, dat is een fundamentele visie op de maatschappij. In dit ontwerp van decreet worden de erkenningsvoorwaarden duidelijk bepaald, in de artikelen 5 en 6. Het gaat hier om objectieve erkenningsvoorwaarden, die tijdens de commissiebesprekingen duidelijk werden omschreven, waarvoor de Minister trouwens hulde bracht aan zijn medewerkers.

De erkenning van de uitzendbureaus is een louter technisch dossier. Het is het naast elkaar leggen van de erkenningsaanvraag en de erkenningsvoorwaarden. Het ware dan ook de logica zelf, gelet op het technisch kader van de erkenningstoetsen en — dit is zeer belangrijk — gelet op de herwaardering van de Vlaamse administratie, deze toetsing die moet leiden tot een advies door de Minister, door de administratie zelf te laten gebeuren.

Mijnheer de Minister, waarom doet u vandaag geen eerste stap in de herwaardering van de administratie ? Waarom moet, naast de talrijke commissies die reeds bestaan, nog een nieuwe commissie in de schoot van de SERV worden geïnstalleerd ? Hoeveel Ministers hebben in de coulissen niet geklaagd over de traagheid en de betutteling van de SERV ? Het argument dat u, mijnheer de Minister, in de Commissie heeft aangehaald en wat andere collega's hier

trouwens hebben beaamd, is dat het in het oude België ook zo was. Inderdaad, de Nationale Arbeidsraad bestond. En wat doen wij ? Wij regionaliseren ; wij gaan het beter doen ; wij gaan de zaken efficiënter aanpakken. Dit alles is slechts veel geblaas maar geeft weinig wol. Inderdaad, wij aanvaarden de bestaande structuren. Wij hebben schrik voor vernieuwingen, wij blijven leven in het verleden en hebben geen zicht op de toekomst. Ter verantwoording van de goedkeuring van een decreet verwijzen wij naar bestaande situaties bij de Belgische Staat.

De installatie van de erkenningscommissie in de schoot van de SERV is, spijtig genoeg, een kaakslag voor onze eigen administratie. Bovendien zet de Minister zichzelf voor een groot deel buiten spel en geeft hij in zeer belangrijke mate bevoegdheden aan deze erkenningscommissie. Ik wil dit toch eventjes vermelden, want de heer De Roo heeft hier de indruk gewekt dat zulks niet het geval is. Ik vraag dan ook aan de Raad het decreet grondig te herlezen. Ter illustratie geef ik enkele voorbeelden.

Ten eerste, wil de Minister afwijken van het gegeven advies, dan dient hij zijn beslissing met redenen te omkleeden. Het is de Minister die zich moet verantwoorden en niet de commissie.

Ten tweede, een eventuele hernieuwbaarstelling van de erkenning kan slechts na advies van de erkenningscommissie.

Ten derde, een erkenning voor onbepaalde duur kan slechts na advies van de erkenningscommissie gebeuren.

Ten vierde, bij eenparig advies van de vertegenwoordigers van de werknemersorganisaties of op eenparig verzoek van de vertegenwoordigers van de werkgeversorganisaties kan de lopende erkenning door een erkenning voor een duur van zes maanden worden vervangen.

Ten vijfde, de eventuele intrekking van de erkenning of de schorsing gedurende een bepaalde periode kan slechts na advies van de erkenningscommissie gebeuren. Wanneer dit advies met eenparigheid van stem-

men wordt uitgebracht is het zelfs bindend.

Mijnheer de Minister, het verwondert u misschien, maar de liberale fractie is van oordeel dat de beslissingsbevoegdheid volledig bij de bevoegde Gemeenschapsminister moet liggen. Wij steunen u en geven u de politieke macht, die uw verantwoordelijkheid impliceert en waarvoor u kan worden beloofd of gestraft. De SERV-commissie kan evenwel niet worden beloofd en nog minder worden gestraft. Het is de taak van de Vlaamse administratie en niet van de SERV elk erkenningsdossier aan de gestelde criteria te toetsen. Voldoet een uitzendbureau aan de gestelde voorwaarden, dan moet de Gemeenschapsminister tot erkenning overgaan. Er dient in dit geval geen erkenningscommissie binnen de SERV te worden opgericht. Hetzelfde geldt voor wat betreft de hernieuwing, de schorsing of de intrekking van de erkenning. Deze aangelegenheden kunnen eveneens door de administratie worden voorbereid.

Het is een bezwarend feit dat voor de uitzendbureaus, die gedurende vier jaar aan de voorwaarden voldoen, geen garantie tot een erkenning van onbepaalde duur wordt ingebouwd. In het ontwerp van decreet staat enkel, ik citeer : . . . kan, na advies van de erkenningscommissie, een erkenning van onbepaalde duur worden toegekend. . . Met andere woorden, een stuk willekeur wordt in het decreet ingebouwd !

Wij menen dat, na vier jaar ononderbroken erkenning, automatisch een erkenning van onbepaalde duur moet worden toegekend. Immers, via de jaarlijkse controle en de controle van de ambtenaren beschikken wij na vier jaar over voldoende informatie om na te gaan of het uitzendbureau zijn bonafide karakter al dan niet heeft verloren, waarna wij tot de schorsing of de intrekking van de erkenning kunnen overgaan.

Daarenboven bestaat er voor de uitzendbureaus geen enkele garantie tot erkenning, zelfs niet indien zij volledig aan de gestelde voorwaarden voldoen. Mijnheer de Minister, daarvoor wordt de rechtszekerheid op de

Laverge

helling gezet. Bijgevolg is dit ontwerp van decreet een nieuwe en verkapt vorm van vestigingwet, waarbij de SERV — en niet u, mijnheer de Minister, — uiteindelijk bepaalt wie al dan niet wordt erkend.

Nu reeds kunnen wij ons voorstellen dat ingevolge deze rechtsonzekerheid de leden van de erkenningscommissie met de bestaande uitzendbureaus en met de indieners van een aanvraag tot erkenning veelvuldige contacten zullen hebben.

In het kader van mijn betoog heb ik een aantal fundamentele amendementen met betrekking tot twee belangrijke aspecten ingediend.

Ten eerste, het advies dient door de Vlaamse administratie en niet door de SERV te worden verstrekt.

Ten tweede, na vier jaar ononderbroken erkenning dient automatisch een erkenning van onbepaalde duur te worden toegekend.

Geachte collega's, in de hoop dat u de beslissingsbevoegdheid van de Gemeenschapsminister niet verder wenst uit te hollen — en dat de Minister zelf zijn bevoegdheid niet verder zal uithollen — en hopend dat u eveneens voorstander is van een opwaardering van de Vlaamse administratie, richt ik een laatste oproep tot LI onze amendementen te steunen. *(Applaus)*

De Voorzitter : Minister De Wulf heeft het woord.

Minister R. De Wulf *(op de tribune)* : Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, allereerst wens ik de verslaggever, de heer Egelmeers, te feliciteren met zijn uitstekend verslag dat beknopt en duidelijk weergeeft hoe de besprekingen in de Commissie verliepen en welke elementen de beoordeling van de commissieleden hebben beïnvloed. Tegelijk bedank ik alle commissieleden en in het bijzonder degenen die vandaag het woord hebben gevoerd, voor de waardering die algemeen over dit ontwerp werd uitgesproken. Zelfs uit de uiteenzetting van de heer Laverge blijkt, ondanks zijn zeer kritische

noot, dat hij de verschillende aspecten van het ontwerp, bekeken in hun ruimere context, als een vooruitgang beschouwt.

Dit ontwerp is een primeur voor het Vlaams Gewest want wij zijn de eersten die erin geslaagd zijn, na lange en soms moeizame besprekingen met de diverse belangengroepen een ontwerp van decreet op te stellen dat steunt op een zeer ruime consensus van de betrokken groepen en de Vlaamse Raad. Dit wordt nogmaals bevestigd doordat in Commissie geen enkele tegenstem — wel twee onthoudingen van de PVV-vertegenwoordigers — werd genoteerd.

In zijn verslag heeft de heer Egelmeers er de nadruk op gelegd dat dit ontwerp van decreet poogt te komen tot een regulering van de sectoren om zo de kwaliteit van de uitzendbureaus te waarborgen waardoor enkel bonafide kantoren nog kunnen werken. De erkenningscommissie van de SERV heeft, in het kader van het sociaal overleg, tot doel een beter evenwicht te verwezenlijken tussen de verschillende belangen die in deze sector, net zoals in elke economische sector, tot uiting komen.

De heren Egelmeers, De Roo en Laverge hebben er terecht de aandacht op gevestigd dat wij erover moeten waken dat alle bepalingen van het arbeidsrecht ten volle voor de uitzendkrachten worden toegepast, net zoals voor alle werknemers in de privé-sector.

De heer Egelmeers heeft de vraag gesteld of de voorwaarden voldoende werden verstrengd om in de toekomst de kwaliteit van de uitzendbureaus te waarborgen. Ik meen van wel. De voorwaarden zijn, mijns inziens, streng genoeg zodat misbruiken in de mate van het mogelijke worden voorkomen en avonturiers weinig, om niet te zeggen geen schijn van kans maken om in dit systeem nog te kunnen werken.

Hij merkte verder op dat er in het verleden, ondanks een negatief advies van de Nationale Arbeidsraad, toch erkenningen werden verleend. Hij heeft gevraagd of er nog meer afwijkingen zouden worden toege-

staan. Ik kan daarop het volgende antwoorden. Ten eerste, tot nu toe ben ik nog nooit afgeweken van adviezen van de Nationale Arbeidsraad. Dat betekent nochtans niet dat ik dat nooit zal doen. Diverse factoren kunnen een rol spelen en kunnen er mij toe aanzetten om dat toch te doen. Ook mijn opvolgers zouden deze gedragslijn kunnen volgen.

In dat geval echter is in het ontwerp precies voorzien dat de Minister zijn beslissing moet motiveren. Ik vind dat een goede zaak die geen afbreuk doet aan de verantwoordelijkheid of aan de beslissingsbevoegdheid, mijnheer Laverge, van de betrokken Minister. Ik meen dat het goed is dat, wanneer van een bepaalde consensus die in een Commissie tot stand is gekomen wordt afgeweken, de reden daarvoor worden aangegeven. Uiteraard kunnen deze redenen eventueel hier, in de Vlaamse Raad, of in de Commissie nader worden toegelicht of verdedigd. Dat is een kwestie van verantwoordelijkheid en van het volledig nemen van deze verantwoordelijkheid. Wij zijn er ons van bewust dat op een bepaald ogenblik problemen kunnen rijzen die zich in een ruimere context situeren dan degene die in de Commissie werd beoordeeld en die van invloed kan zijn op de beoordelingswijze van de bevoegde Minister.

De heer De Roo heeft trouwens, naast die aspecten met betrekking tot het belang van de sector en de plaats van de uitzendarbeid in het globale economische bestel, ook terecht de aandacht gevestigd op de nood aan een doeltreffende controle — dit werd ook door de verslaggever aangestipt — op het naleven van de diverse bepalingen van het decreet en die via de uitvoeringsbesluiten zullen worden opgelegd. Ik zal er uiteraard over waken dat de controle zo sluitend en zo doeltreffend mogelijk is. Op dit ogenblik zijn de nodige schikkingen getroffen opdat de administratie zich normaal van haar taak zou kunnen kwijten.

Mijnheer Laverge, nadat u een paar positieve aspecten van het decreet had aangestipt hebt u gewezen op het tot stand komen van de gedrags-

De Wulf

code voor het Waals Gewest. Ik wens een kleine correctie op uw interpretatie aan te brengen. Het gaat hier niet om een gedragscode vanwege de Waalse Regering maar het is een gedragscode die tot stand is gekomen — en dit is zeer belangrijk in het kader van uw redenering — tussen de sociale gesprekspartners, dus de werkgevers en de werknemers. Bovendien is deze gedragscode er bijna noodgedwongen moeten komen in het Waals Gewest omdat zij nog steeds geen decreet hebben. Voor zover ik weet werd tot op heden nog geen ontwerp van decreet bij de Waalse Gewestraad ingediend. De meeste bepalingen van die gedragscode worden trouwens automatisch in ons decreet en in de uitvoeringsbesluiten opgenomen. De garanties die daarin zijn vermeld worden door ons decretaal werk in zeer ruime mate opgevangen.

Dit belet niet dat er nog wel bepalingen zullen of kunnen zijn die niet uit de decretale voorschriften zullen voortvloeien. Welnu, er is reeds tussen de sociale gesprekspartners van de sector overlegd om na te gaan welke aanvulling via een mogelijke gedragscode ook voor Vlaanderen zou kunnen gebeuren. Deze gedragscode heeft dan wel geen decretale uitvoeringsmacht maar biedt toch garanties. Vanuit mijn kabinet wordt dat gesprek verder aangemoedigd. Wij zullen alle elementen ter beschikking stellen om na te gaan welke verfijningen in de gedragscode kunnen worden opgenomen. Op deze manier kunnen wij, indien blijkt dat er belangrijke zaken zijn, tot een aanvullende gedragscode komen, naast het decreet dat voor het Vlaams Gewest geldt.

De heer Laverge heeft krasse taal gesproken in verband met het principe zelf van de erkenning. De meeste van zijn argumenten heb ik in de Commissie reeds weerlegd. Hij beweert onder meer dat de administratie in dit ontwerp, vooral wat de erkenningsprocedure en de controle betreft, wordt miskend. Dit is niet het geval. Het is immers de administratie die het onderzoek zal doen, die het

verslag zal opmaken en die het werk van de erkenningscommissie zal voorbereiden. De erkenningscommissie zal oordelen over de verschillende elementen die door de administratie worden aangebracht. Het is ten slotte ook de administratie die de controle zal uitvoeren op de naleving van alle verplichtingen die aan de uitzendbureaus worden opgelegd. De samenwerking met de erkenningscommissie zal de rol van de administratie niet verzwakken, maar integendeel versterken.

De heer Laverge beweert ook dat een erkenningscommissie overbodig is aangezien het hier zou gaan om een louter technisch dossier. Dat is niet juist. Economische aangelegenheden staan nooit los van elkaar en moeten ook steeds gezien worden in het licht van de evolutie in de diverse sectoren. Het gaat nooit om zuiver technische aangelegenheden. Wij moeten daarbij ook rekening houden met het geheel van de sociaal-economische context.

Sommige argumenten van de heer Laverge zijn tegenstrijdig. Enerzijds zegt hij dat het zijn bedoeling is om de bevoegdheid en de beslissingsmacht van de Minister te behouden en zo nodig zelfs te versterken. De bevoegdheid van de Minister wordt nochtans in genedele aangetast aangezien hij in ieder geval de beslissingen moet nemen en de verantwoordelijkheid uiteindelijk bij hem berust. Indien de Minister niet ingaat op een advies dan moet hij zijn houding motiveren.

Anderzijds beweert de heer Laverge dat er sprake is van willekeur aangezien in het decreet wordt bepaald dat de Minister tot erkenning van onbepaalde duur kan overgaan. Dit zou, volgens de heer Laverge, wijzen op een appreciatiebevoegdheid van de Minister. Het is echter ofwel het één ofwel het ander. Ofwel heeft de Minister een appreciatiebevoegdheid ofwel heeft hij die niet. Indien hij wel een appreciatiebevoegdheid heeft — wat trouwens de bedoeling is — mogen wij het woord kan niet interpreteren als een bewijs dat de Minister willekeurig mag optreden.

De heer Laverge wil ook een auto-

matisme invoeren waarbij de uitzendbureaus, na vier jaar werking, een erkenning van onbepaalde duur zouden bekomen. Dit zou de bevoegdheid van de Minister echter beknotten.

In feite gaat het hier om een steriele discussie waarin uiteenlopende ideologische overwegingen tegenover elkaar worden geplaatst.

Ik stel vast dat er in de sector zelf, dus zowel bij werkgevers als bij werknemers, een grote consensus omtrent dit ontwerp bestond, consensus die ook in ruime mate aanwezig was in de Commissie.

Ik verheug mij over de reacties die hier tot uiting zijn gekomen en over de ruime discussie die in de Commissie heeft plaatsgevonden. Ik ben ervan overtuigd dat de tekst aangenomen door de Commissie een zeer goed uitgangspunt is en vraag dan ook de verwerping van de amendementen die nog in Openbare Vergadering zouden worden ingediend. Ik ben er zelfs van overtuigd dat de indieners van die amendementen er zich rekenschap van moeten geven dat de tekst aangenomen door de Commissie de beste is die de betrokken sector zich kan toewensen. (*Applaus*)

De Voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ? (Neen)

Aangezien niemand meer het woord vraagt, verklaar ik de algemene bespreking gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De Voorzitter : Aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet houdende regeling tot erkenning van de uitzendbureaus in het Vlaamse Gewest.

De door de Commissie aangenomen tekst wordt als basis voor de bespreking genomen.

Hoofdstuk 1

Algemene bepalingen

Artikel 1

Dit decreet regelt een aangelegen-

Voorzitter

heid zoals bedoeld in artikel 107quater van de Grondwet.

— Aangenomen.

Artikel 2

Voor de toepassing van dit decreet wordt verstaan onder :

1. de wet : de wet van 24 juli 1987 betreffende de tijdelijke arbeid, de uitzendarbeid en het ter beschikking stellen van werknemers ten behoeve van gebruikers ;
2. uitzendbureau : de onderneming zoals bepaald in artikel 7, 1° van de wet ;
3. arbeidsovereenkomst voor uitzendarbeid : de arbeidsovereenkomst zoals bepaald in artikel 7, 2° van de wet ;
4. uitzendkracht : de werknemer zoals bepaald in artikel 7, 3° van de wet ;
5. de erkenningscommissie : de commissie ingesteld bij artikel 8 van dit decreet ;
6. de Gemeenschapsminister : de Gemeenschapsminister tot wiens bevoegdheid het tewerkstellingsbeleid behoort.

Op dit artikel is er een amendement van de heer Laverge dat luidt als volgt : „Punt 5 weglaten.”

De stemmingen over artikel 2 en het amendement op artikel 2 worden aangehouden.

Hoofdstuk II

Erkenning van de uitzendbureaus

Artikel 3

Zonder voorafgaande erkenning mag niemand een uitzendbureau exploiteren of, met het oog op het doen uitvoeren van uitzendarbeid, reclame maken, adverteren, uitzendkrachten aantrekken of in dienst nemen.

— Aangenomen.

Artikel 4

§ 1. De Vlaamse Executieve bepaalt de procedure tot aanvraag van de erkenning en van de hernieuwing ervan.

§ 2. De erkenning wordt verleend door de Gemeenschapsminister na advies van de erkenningscommissie.

Wordt het advies niet binnen de door de Vlaamse Executieve vast te stellen termijn gegeven, dan kan de Gemeenschapsminister eraan voorbijgaan, doch dient hij zijn beslissing met redenen te omkleden.

Wil de Gemeenschapsminister afwijken van het gegeven advies, dan dient hij zijn beslissing met redenen te omkleden.

§ 3. De erkenning wordt verleend voor een periode van ten hoogste vier jaar en is hernieuwbaar na advies van de erkenningscommissie. De erkenning is niet voor overdracht vatbaar.

§ 4. Wanneer de erkenning betrekking heeft op een uitzendbureau dat reeds minstens acht jaar ononderbroken erkend is in het Vlaams Gewest, kan, na advies van de erkenningscommissie, een erkenning van onbepaalde duur worden toegekend.

§ 5. Overeenkomstig de nadere regelen die de Vlaamse Executieve bepaalt en na advies van de erkenningscommissie, kan de Gemeenschapsminister een termijn bepalen waarbinnen het uitzendbureau effectief gebruik moet maken van zijn erkenning.

Op dit artikel is er een eerste amendement van de heer Laverge dat luidt als volgt :

„In § 2, eerste lid op de tweede regel het woord „erkenningscommissie” vervangen door de woorden „administratie van de Vlaamse Gemeenschap”.”

Op dit artikel is er een tweede amendement van de heer Laverge dat luidt als volgt :

„Paragraaf 3 vervangen door de volgende bepaling : „§ 3. De eerste er-

kenning wordt verleend voor een periode van ten hoogste vier jaar. De erkenning is niet voor overdracht vatbaar”.”

Op dit artikel is er een derde amendement van de heer Laverge dat luidt als volgt :

Paragraaf 4 vervangen door de volgende bepaling :

„§ 4. Wanneer de erkenning betrekking heeft op een uitzendbureau dat reeds ten minste vier jaar ononderbroken erkend is in het Vlaamse Gewest, wordt een erkenning an onbepaalde duur toegekend”.”

Op dit artikel is er een vierde amendement van de heer Laverge dat luidt als volgt :

„In § 5 op de tweede en derde regel het woord „erkenningscommissie” vervangen door de woorden „administratie van de Vlaamse Gemeenschap”.”

De stemmingen over artikel 4 en de amendementen op artikel 4 worden aangehouden.

Artikel 5

§ 1. Om erkend te worden, opnieuw erkend te worden en het te blijven, moet een uitzendbureau met maatschappelijke zetel in het Vlaams Gewest aan de volgende voorwaarden voldoen :

1. regelmatig opgericht zijn in de vorm van een handelsvennootschap waarvan, blijkens het statuut, de activiteit uitsluitend bestaat in het exploiteren van een uitzendbureau ;
2. een volledig volgestort maatschappelijk kapitaal van ten minste 1.250.000 BF bezitten ;
3. niet in staat van faillissement verkeren, noch voorwerp zijn van een procedure tot faillietverklaring, noch een gerechtelijk akkoord hebben aangevraagd of verkregen ;
4. onder de bestuurders, zaakvoerders, lasthebbers of personen bevoegd om de vennootschap te verbinden of te vertegenwoordigen geen personen tellen aan wie het uitoefe-

Voorzitter

nen van dergelijke functies is verboden krachtens het koninklijk besluit nr. 22 van 24 oktober 1934 waarbij aan bepaalde veroordeelden en aan de gefailleerden verbod wordt opgelegd bepaalde ambten, beroepen of werkzaamheden uit te oefenen en waarbij aan de rechtbank van koophandel de bevoegdheid wordt toegekend dergelijk verbod uit te spreken ;

5. onder de bestuurders, zaakvoerders, lasthebbers of personen bevoegd de vennootschap te verbinden of te vertegenwoordigen, geen personen hebben of gehad hebben die tijdens de periode van vijf jaar, voorafgaand aan de aanvraag tot erkenning of tot hernieuwing van de erkenning, aansprakelijk gesteld zijn voor de verbintenissen of schulden van een gefailleerde vennootschap, bij toepassing van de artikelen 35, 6°, 63ter, 123, tweede lid, 7e of 133bis, van de gecoördineerde wetten op de handelsvennootschappen ;

6. onder de bestuurders, zaakvoerders, lasthebbers of personen bevoegd om de vennootschap te verbinden of te vertegenwoordigen geen personen hebben of gehad hebben die tijdens de periode van vijf jaar, voorafgaand aan de aanvraag tot erkenning of tot hernieuwing van de erkenning, herhaaldelijk of op een ernstige wijze in overtreding zijn geweest op het gebied van de fiscale verplichtingen, op het gebied van de sociale verplichtingen of op het gebied van de wettelijke en reglementaire bepalingen in verband met de uitoefening van de werkzaamheden als uitzendbureau ;

7. geen achterstallige bedragen verschuldigd zijn zoals belastingen ; bijdragen te innen door de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid of bijdragen te innen door of voor rekening van Fondsen voor Bestaanszekerheid ; niet als achterstallig worden beschouwd, de bedragen waarvoor een aflossingsplan werd opgesteld dat wordt geëerbiedigd ;

8. niet in ernstige overtreding zijn van de wettelijke of reglementaire bepalingen in verband met de uitoefening van de werkzaamheden als uitzendbureau ;

9. zich ertoe verbinden aan de Gemeenschapsminister en aan de erkenningscommissie een activiteitenverslag te bezorgen waarvan de minimumhoud en de periodiciteit wordt bepaald door de Vlaamse Executieve.

§ 2. Aan een uitzendbureau met een maatschappelijke zetel in het Brussels of in het Waals Gewest wordt de erkenning of de hernieuwing ervan verleend indien het aantoonde dat het in zijn gewest aan gelijkwaardige voorwaarden als vermeld in § 1 voldoet.

Indien de erkenningscommissie tot de bevinding komt dat die voorwaarden niet gelijkwaardig zijn, kan zij krachtens artikel 4, § 2, § 3 en § 4 van dit decreet, de Gemeenschapsminister adviseren om aan het uitzendbureau een deel of het geheel van de voorwaarden op te leggen zoals bepaald in artikel 5, § 1.

§ 3. Aan een buitenlands uitzendbureau met maatschappelijke zetel binnen de Europese Gemeenschap wordt de erkenning of de hernieuwing ervan verleend, indien het aantoonde dat het in zijn land voldoet aan gelijkwaardige voorwaarden als vermeld in artikel 5, § 1.

Indien de erkenningscommissie tot de bevinding komt dat deze voorwaarden niet gelijkwaardig zijn, kan zij krachtens artikel 4, § 2, § 3 en § 4 van dit decreet advies uitbrengen aan de Gemeenschapsminister om aan het uitzendbureau een deel of het geheel van de voorwaarden op te leggen zoals bepaald in artikel 5, § 1.

§ 4. Een uitzendbureau met maatschappelijke zetel buiten de Europese Gemeenschap is onderworpen aan de voorwaarden zoals bepaald in § 1.

Het moet daarenboven het bewijs leveren dat het in het land van herkomst als uitzendbureau werkzaam en in regel is met de aldaar geldende sociale en fiscale wetgeving.

Het dient zich aan te sluiten bij een in België erkend sociaal secretariaat.

— *Aangenomen.*

Artikel 6

§ 1. Het uitzendbureau dat de erkenning of de hernieuwing ervan aanvraagt, moet de naam van de natuurlijke persoon of personen met woon- of verblijfplaats in België die gemachtigd zijn het uitzendbureau te genover derden te verbinden en het in rechte te vertegenwoordigen, mededelen.

§ 2. Het uitzendbureau bedoeld in de paragrafen 2, 3 of 4 van artikel 5 moet bovendien de verbintenis aangaan de volgende documenten in het Vlaamse Gewest ter beschikking te stellen, in zoverre zij betrekking hebben op hun werkzaamheden in het Vlaamse Gewest :

1. een afschrift van elke arbeidsovereenkomst voor uitzendarbeid en van elke overeenkomst gesloten tussen het uitzendbureau en de gebruiker, bedoeld in de artikelen 7 tot 18 van de wet ;

2. in voorkomend geval, het bewijs van detachering van uitzendkrachten of van andere werknemers, bedoeld door de desbetreffende EG-reglementering inzake sociale zekerheid ;

3. het bewijs van storting van de bijdragen verschuldigd aan het Fonds voor Bestaanszekerheid voor uitzendkrachten.

— *Aangenomen.*

Artikel 7

De Vlaamse Executieve bepaalt welke documenten het uitzendbureau bij de aanvraag tot erkenning moet voegen.

Het uitzendbureau moet aan de erkenningscommissie alle bij komende documenten en inlichtingen verstrekken die zij nodig acht om na te gaan of aan de erkenningsvoorwaarde is voldaan.

Indien een lid van de erkenningscommissie om bij komende inlichtingen verzoekt, wordt het uitzendbureau opgeroepen.

— *Aangenomen.*

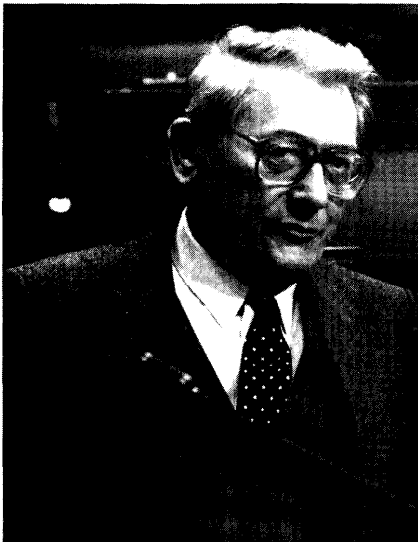
Voorzitter

Artikel 8

In de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen wordt een commissie voor de erkenning van de uitzendbureaus opgericht, die ermee wordt belast de Gemeenschapsminister van advies te dienen omtrent de erkenning, de hernieuwing, de schorsing of de intrekking van de erkenning.

Deze commissie wordt paritair samengesteld uit een gelijk aantal vertegenwoordigers van de meest representatieve werkgevers- en werknemersorganisaties.

De Voorzitter van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen zit de erkenningscommissie voor. Hij is niet stemgerechtigd. Bij diens afwezigheid wordt het voorzitterschap waargenomen door een lid van het dagelijks bestuur van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen. De leden van de commissie worden door de Vlaamse Executieve benoemd. Deze bepaalt de nadere regelen betreffende de samenstelling en de werkwijze van de commissie.

SP-Senator 1 . Egelmeers, verslaggever betreffende het ontwerp van decreet houdende regeling tot erkenning van de uitzendbureaus in het Vlaamse Gewest

Door de heer Laverge werd een amendement ingediend dat de weglating van artikel 8 voorstelt.

De stemming over artikel 8 wordt aangehouden.

Hoofdstuk III

Intrekking of schorsing van de erkenning

Artikel 9

§ 1. Wanneer het uitzendbureau de erkenningsvoorwaarden niet meer vervult, de bepalingen van de wet of van dit decreet overtreedt, de verplichtingen opgelegd met betrekking tot de sociale zekerheid, de fiscale wetgeving en de arbeidswetgeving niet nakomt, de collectieve arbeidsovereenkomsten of de verbintenissen die het heeft aangegaan niet eerbiedigt, kan de Gemeenschapsminister, na advies van de erkenningscommissie, de erkenning intrekken of schorsen voor de termijn die hij bepaalt.

Wordt dit advies met eenparigheid van stemmen uitgebracht, dan dient de Gemeenschapsminister het te volgen. Wanneer de erkenningscommissie een niet-éénparig advies uitbrengt, dient de Gemeenschapsminister zijn beslissing met redenen te omkleden.

Het betrokken uitzendbureau wordt door de erkenningscommissie vooraf gehoord of ten minste behoorlijk opgeroepen.

§ 2. Op het verzoek van hetzij een gewone meerderheid binnen de erkenningscommissie, hetzij op éénparig advies van de vertegenwoordigers van de representatieve werknemersorganisaties in de erkenningscommissie, hetzij op éénparig advies van de vertegenwoordigers van de representatieve werkgeversorganisaties in de erkenningscommissie, kan de Gemeenschapsminister de lopende erkenning vervangen door een erkenning voor de duur van 6 maanden tot het uitzendbureau, binnen de gestelde termijn van 6 maanden, het bewijs levert dat opnieuw wordt voldaan aan de voorwaarden van artikel 9, § 1.

1.

§ 3. De Gemeenschapsminister kan de termijn van de schorsing verminderen, na advies van de erkenningscommissie en met inachtneming van het bepaalde in artikel 9, § 1, tweede lid van dit decreet.

§ 4. De erkenningscommissie kan feiten die haar ter kennis komen en die wijzen op overtredingen of tekortkomingen zoals bedoeld in § 1, voorleggen aan de Gemeenschapsminister die de ambtenaren en beambten, aangewezen krachtens artikel 12, § 1 van dit decreet, met een onderzoek belast.

§ 5. De voornoemde ambtenaren en beambten stellen de erkenningscommissie in kennis van alle waarschuwingen, termijnen en processen-verbaal bedoeld in artikel 12, § 3 van dit decreet.

Op dit artikel zijn er amendementen van de heer Laverge die luiden als volgt :

A. „In § 1, eerste lid op de voorlaatste regel het woord „erkenningscommissie” vervangen door de woorden „administratie van de Vlaamse Gemeenschap”.

B. „In § 1 het tweede lid weglaten.”

C. „In § 1, derde lid op de eerste en tweede regel het woord „erkenningscommissie” vervangen door de woorden „administratie van de Vlaamse Gemeenschap”.

D. Paragraaf 2 vervangen door de volgende bepaling :

„§ 2. Op verzoek van de administratie van de Vlaamse Gemeenschap kan de Gemeenschapsminister de lopende erkenning vervangen door een erkenning van 6 maanden tot het uitzendbureau, binnen de gestelde termijn van 6 maanden, het bewijs levert dat opnieuw wordt voldaan aan de voorwaarden van artikel 9, § 1.”

E. „In § 3 op de tweede, derde en vierde regel de woorden „, na advies van de erkenningscommissie en met inachtneming van het bepaalde in artikel 9, § 1, tweede lid van dit decreet” vervangen door de woorden „na advies van de administratie van de Vlaamse Gemeenschap”.

Voorzitter

F. „In § 4 op de eerste regel het woord „erkenningscommissie” vervangen door de woorden „administratie van de Vlaamse Gemeenschap”.”

G. „In § 5 op de tweede regel het woord „erkenningscommissie” vervangen door de woorden „administratie van de Vlaamse Gemeenschap”.”

De stemmingen over artikel 9 en de amendementen op artikel 9 worden aangehouden.

Artikel 10

§ 1. Vanaf de dag waarop de intrekking van zijn erkenning van kracht wordt, mag het uitzendbureau geen nieuwe arbeidsovereenkomsten voor uitzendbureau of overeenkomsten met gebruikers afsluiten.

§ 2. De lopende overeenkomsten voor uitzendarbeid en met gebruikers blijven gelden voor een maximum duur van drie maanden, maar mogen niet worden gewijzigd, hernieuwd of verlengd.

§ 3. De bepalingen van hoofdstuk II, afdeling 1 van de wet van 24 juli 1987 betreffende de tijdelijke arbeid, de uitzendarbeid en het ter beschikking stellen van werknemers ten behoeve van gebruikers evenals de bepalingen van de wet op de arbeidsovereenkomsten van 3 juli 1978, zijn integraal van toepassing.

§ 4. In geval van schorsing en zolang deze duurt, gelden de bepalingen van artikel 10, § 2 en § 3.

— *Aangenomen.*

Hoofdstuk IV

Toezicht

Artikel 11

Het uitzendbureau is ertoe gehouden de Gemeenschapsminister en de erkenningscommissie, in kennis te stellen van :

1. de wijzigingen aangebracht in zijn oprichtingsakte of zijn statuut en in

de lijst van zijn bestuurders, zaakvoerders of lasthebbers ;

2. de wijzigingen betreffende de naam van de natuurlijke persoon of personen met woon- of verblijfplaats in België die gemachtigd zijn het uitzendbureau tegenover derden te verbinden en het in rechte te vertegenwoordigen ;

3. de stopzetting van zijn activiteit als uitzendbureau.

Bij definitieve stopzetting van de activiteit wordt de erkenning geschrapt.

Op dit artikel is er een amendement van de heer Laverge dat luidt als volgt :

„Op de tweede regel het woord „erkenningscommissie,” vervangen door de woorden „administratie van de Vlaamse Gemeenschap”.”

De stemmingen over artikel 11 en het amendement op artikel 11 worden aangehouden.

Artikel 12

§ 1. Onverminderd de plichten van de officieren van de gerechtelijke politie, houden de door de Gemeenschapsminister aangewezen ambtenaren en beambten toezicht op de uitvoering van dit decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan.

§ 2. De in § 1 bedoelde ambtenaren en beambten mogen bij de uitoefening van hun opdracht :

1. op elk ogenblik van de dag of van de nacht, zonder voorafgaande verwittiging, vrij binnentreden in alle inrichtingen, gedeelten van inrichtingen, werkplaatsen of andere lokalen, woningen uitgezonderd, waarin, naar zij redelijkerwijze vermoeden, uitzendkrachten of personen onderworpen aan dit decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan, tewerkgesteld zijn, alsook in de lokalen waar uitzendbureaus gevestigd zijn ;

2. tussen 5 en 21 uur, zonder voorafgaande verwittiging, vrij binnentreden in al de lokalen, woningen uitgezonderd, waarvan zij redelijkerwijze kunnen vermoeden dat ze aan hun toezicht zijn onderworpen ;

3. tussen 21 en 5 uur, met voorafgaande toestemming van de rechter in de politierechtbank, binnentreden in de in 2 bedoelde lokalen, woningen uitgezonderd, voor zover er redenen zijn om te veronderstellen dat er inbreuken gepleegd zijn op de reglementering waarop zij toezicht uitoefenen ;

4. een onderzoek, een controle en een enquête instellen alsmede alle inlichtingen inwinnen die zij nodig achten om zich ervan te vergewissen dat de bepalingen van dit decreet en van de uitvoeringsbesluiten ervan werkelijk worden nageleefd en inzonderheid :

a) hetzij alleen, hetzij tezamen, de gebruiker, de persoon die een uitzendbureau exploiteert, hun aangelegden of lasthebbers, alsook de werknemers, de uitzendkrachten en de leden van de vakbondsafgevaardigden, van de comités voor veiligheid, gezondheid en verfraaiing der werkplaatsen en van de ondernemingsraden, ondervragen over alle feiten die nuttig zijn voor de uitoefening van het toezicht ;

b) zich zonder verplaatsing alle documenten doen voorleggen die bij dit decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan zijn voorgeschreven of uittreksels ervan opmaken ;

c) inzage hebben in en afschrift nemen van alle documenten die zij voor het volbrengen van hun opdracht nodig achten ;

d) tegen ontvangstbewijs alle boeken, registers en documenten in beslag nemen die het mogelijk maken een inbreuk vast te stellen.

§ 3. De in § 1 bedoelde ambtenaren en beambten hebben het recht waarschuwingen te geven, voor de overtreder een termijn te bepalen om orde op zijn zaken te stellen en proces-verbaal te maken.

Op straffe van nietigheid moet een afschrift van het proces-verbaal ter kennis van de overtreder worden gebracht binnen zeven dagen na de vaststelling van de overtreding.

§ 4. De in § 1 bedoelde ambtenaren en beambten kunnen, in de uitoefening van hun ambt, de bijstand van

Voorzitter

de gemeentepolitie en van de rijks-
wacht vorderen.

— *Aangenomen.*

Hoofdstuk V Strafbepalingen

Artikel 13

Met gevangenisstraf van acht dagen tot één maand en met een geldboete van 26 tot 500 frank of met één van die straffen alleen wordt gestraft :

1. degene die een uitzendbureau exploiteert zonder regelmatige erkenning, alsmede zijn aangestelden of lasthebbers ;

2. al wie het krachtens dit decreet geregelde toezicht verhindert ;

3. de gebruiker die arbeid laat verrichten door uitzendkrachten die te zijner beschikking zijn gesteld door een niet-erkend uitzendbureau, alsmede diens aangestelden of lasthebbers.

— *Aangenomen.*

Artikel 14

Voor de in artikel 13, 1 en 3 bepaalde misdrijven wordt een geldboete zoveel maal toegepast als er uitzendkrachten in strijd met die bepaling zijn tewerkgesteld. Het totaal bedrag van die geldboeten mag evenwel niet hoger zijn dan 50.000 frank.

— *Aangenomen.*

Artikel 15

De publieke rechtsvordering wegens overtreding op de bepalingen van dit decreet en van de besluiten die ter uitvoering hiervan zijn genomen verjaart door verloop van drie jaren na het feit waaruit de vordering is ontstaan.

— *Aangenomen.*

Hoofdstuk VI

Slotbepalingen

Artikel 16

De wet van 30 juni 1971 betreffende de administratieve geldboeten toepasselijk ingeval van inbreuk op sommige sociale wetten, is van toepassing op al wie in het Vlaams Gewest een uitzendbureau exploiteert zonder regelmatige erkenning in de zin van artikel 3 van dit decreet en op de gebruiker die arbeid laat verrichten door uitzendkrachten die te zijner beschikking zijn gesteld door een niet-erkend uitzendbureau.

— *Aangenomen.*

Artikel 17

Het bepaalde in artikel 4, 6° van het decreet van 20 maart 1984 houdende oprichting van de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling wordt vervangen door de volgende bepaling :

„6° de uitzendkrachten die hij in dienst heeft genomen, ter beschikking van gebruikers te stellen met het oog op de uitvoering van tijdelijke arbeid, toegestaan door de wet van 24 juli 1987 betreffende de tijdelijke arbeid, de uitzendarbeid en het ter beschikking stellen van werknemers ten behoeve van gebruikers.

De Dienst wordt gelijkgesteld met een erkend uitzendbureau. Hij is niet onderworpen aan de bepalingen van het decreet van [. . .] houdende regeling tot erkenning van de uitzendbureaus werkzaam in het Vlaams Gewest.”

— *Aangenomen.*

Artikel 18

Opgeheven worden :

1. het koninklijk besluit van 2 december 1981 waarbij de activiteiten van de uitzendbureaus in het Vlaams Gewest aan een voorafgaande toelating worden onderworpen ;

2. het ministerieel besluit van 15 februari 1982 tot uitvoering van het koninklijk besluit van 2 december 1981 waarbij de activiteit van de uitzendbureaus in het Vlaams Gewest aan een voorafgaande toelating wordt onderworpen.

— *Aangenomen.*

Artikel 19

De erkenning of de toelating verleend met toepassing van het koninklijk besluit van 2 december 1981 waarbij de activiteit van de uitzendbureaus in het Vlaams Gewest aan een voorafgaande toelating wordt onderworpen, blijft na de inwerkingtreding van dit decreet gelden mits het betrokken uitzendbureau binnen een termijn van zes maanden, waarvan de aanvangsdatum wordt vastgesteld door de Vlaamse Executieve, een aanvraag tot erkenning indient.

Uitzendbureaus waarop artikel 4, § 4 van toepassing is op het ogenblik van inwerkingtreding van dit decreet, dienen binnen een termijn van zes maanden, waarvan de aanvangsdatum door de Vlaamse Executieve wordt vastgesteld, een aanvraag in tot het verkrijgen van een erkenning die voor onbepaalde duur geldig kan zijn.

Tot over deze aanvragen is beslist blijft de lopende erkenning of toestemming gelden. Gaat het om een tijdelijke erkenning of toestemming die voordien verstrijkt, dan wordt zij zolang van rechtswege verlengd.

Tijdens die overgangperiode blijft het uitzendbureau onderworpen aan de bepalingen van voormeld koninklijk besluit van 2 december 1981.

— *Aangenomen.*

Artikel 20

Dit decreet treedt in werking op 1 april 1991.

— *Aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen morgen om 16 uur de

Voorzitter

hoofdelijke stemming over het gehele ontwerp van decreet houden.

— De heer H. Suykerbuyk, Ondervoorzitter, treedt als Voorzitter op

ONTWERP VAN DECREET betreffende het Investeringsfonds ter verdeling van de subsidies voor bepaalde onroerende investeringen die in het Vlaamse Gewest door of op het initiatief van de provincies of de gemeenten worden gedaan

— 400 (1990-1991) — Nrs. 1 - 6 (+ Erratum) en 7 - 10

VOORSTEL VAN DECREET van de heer E. Van Vaerenbergh c.s. houdende instelling van een gemeentelijk milieuinvesteringsfonds ter verdeling van de subsidies voor bepaalde werken, leveringen en diensten die in het Vlaamse Gewest door of op initiatief van de gemeenten worden uitgevoerd

— 412 (1990-1991) — Nrs. 1 - 2

Algemene bespreking

De Voorzitter : Aan de orde zijn het ontwerp van decreet betreffende het Investeringsfonds ter verdeling van de subsidies voor bepaalde onroerende investeringen die in het Vlaamse Gewest door of op het initiatief van de provincies of de gemeenten worden gedaan en het voorstel van decreet van de heer Van Vaerenbergh c.s. houdende instelling van een gemeentelijk milieuinvesteringsfonds ter verdeling van de subsidies voor bepaalde werken, leveringen en diensten die in het Vlaamse Gewest door of op initiatief van de gemeenten worden uitgevoerd, die door de Commissie in samenhang werden behandeld, met dien verstande dat het ontwerp van decreet als basis voor de bespreking werd genomen. Wij volgen hier dezelfde werkwijze.

Het opschrift werd door de Commissie als volgt gewijzigd : Ontwerp van decreet betreffende het Investeringsfonds ter verdeling van de subsidies

voor bepaalde onroerende investeringen die in de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest door of op initiatief van de provincies, de gemeenten of de Vlaamse Gemeenschapscommissie worden gedaan.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Olivier, verslaggever, heeft het woord.

De heer M. Olivier, verslaggever (*op de tribune*) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, geachte collega's, de Commissie voor de Algemene Zaken, het Reglement en de Verzoekschriften heeft gedurende vijf zittingen het ontwerp van decreet betreffende het Investeringsfonds en het voorstel van decreet van de heer Van Vaerenbergh behandeld.

Het doel van het decreet is, zoals 'in het regeerakkoord werd aangekondigd, zoveel mogelijk investeringskredieten die aan provincies en gemeenten door het Vlaams Gewest of de Vlaamse Gemeenschap worden verleend, op een objectieve basis te verdelen door middel van een eenvoudige procedure.

De referentiedotatie werd verhoogd van 1 miljard naar 4.458,2 miljoen. Deze verhoging is het resultaat van de optelling van alle kredieten die op de begroting 1990 ingeschreven waren voor materies die voortaan onder het verruimde Investeringsfonds vallen. Deze referentiedotatie wordt jaarlijks aangepast aan de evolutie van de kosten in de bouwsector.

Het vroegere subsidiesysteem had verschillende nadelen. Een eerste nadeel bestond erin dat er praktisch voor elke materie verschillende subsidieprocedures waren. Een tweede nadeel was dat er voor bepaalde materies zelfs twee systemen van subsidiëring in voege waren, met name de klassieke leningsmachtigingen en de trekkingsrechten. Een derde belangrijk nadeel lag in de totale politieke willekeur die in de hand werd gewerkt door het gebrek aan voldoende middelen. Een ander nadeel was dat de gemeenten onmogelijk een investeringsbeleid konden voeren. Zij waren afhankelijk van de prioriteiten van de Gemeenschapsminister.

Daarenboven moesten zij bij elke Gemeenschapsminister subsidies aanvragen. Ofwel kwamen de prioriteiten niet overeen met deze van de Minister ofwel kon het gebeuren dat de Gemeenschapsminister toch subsidie verleende voor projecten die heel eenvoudig niet meer door de gemeenten werden gepland.

Het huidig ontwerp van decreet werkt niet alleen de nadelen van het huidig subsidiesysteem weg, maar heeft ongetwijfeld nog andere voordelen.

Allereerst zijn de plafondbedragen in verhouding tot het inwonersaantal weggevallen en werd de beperkte overdraagbaarheid van 2 jaar geschrapt. Hierdoor worden ook kleinere gemeenten in staat gesteld om grotere werken uit te voeren.

Het huidig ontwerp streeft een totale depolitisering na van het subsidiesysteem, omdat vooraf objectieve criteria worden vastgesteld. Iedere gemeente weet vooraf waarop zij recht heeft en kan op een totaal eigen en autonome manier zelf prioriteiten leggen en een investeringsprogramma bepalen.

Een ander voordeel is de automatische aanpassing van de dotatie aan de prijsschommelingen op de Belgische bouwmarkt. Er komt dus een decretale garantie dat de bouwcapaciteit die men aan de gemeenten aanreikt, in reële termen dezelfde blijft.

Tenslotte houdt het ontwerp van decreet een eenvormige, veel kortere en minder omslachtige gunnings- en betalingsprocedure in. Veel onrendabel werk zal hierdoor verdwijnen.

Daarenboven hebben voortaan ook de provincies toegang tot het Investeringsfonds. Voor hen wordt 5 ten honderd van de aangroei van het Investeringsfonds met andere woorden 5 ten honderd van 3.458 miljoen gereserveerd. Anderzijds vallen de OCMW's niet onder het toepassingsveld van dit decreet.

Een schaduwzijde is het feit dat de dotatie die nu is vastgesteld op 3,652 miljoen, eigenlijk lager ligt dan wat ze zou moeten zijn, namelijk 4,319

Olivier

miljoen frank. Het verschil is te verklaren door het feit dat projecten, die nu aan de gang zijn, verder worden betaald in 1991, 1992 en 1993. Ieder jaar zal 500 tot 600 miljoen frank buiten het Investeringsfonds worden gehouden om de werken die werden vastgelegd, af te handelen. Hoe dan ook is het bedrag eigenlijk te laag om een volledig efficiënte werking mogelijk te maken.

Voor de bepaling van de uiteindelijke trekkingsrechten worden volgende criteria gehanteerd :

Bevolkingscijfer. Voortaan wordt een gemiddeld bevolkingscijfer gehanteerd dat gebaseerd is op het meest recente inwonersaantal en het hoogste aantal inwoners van de voorbije 10 jaar. De bevolkingsdichtheid wordt enkel nog in rekening gebracht indien deze meer dan 2,5 maal hoger ligt dan het gemiddelde van het gewest.

Oppervlakte. Het criterium oppervlakte van de gemeente in hectare wordt niet gewijzigd.

Aantal woonegelegenheden. Het aantal woonegelegenheden in de gemeente, vermeerderd met 0,2 maal het aantal woningen opgericht tot 1945, wordt niet gewijzigd.

Wegen. Bij de gewogen lengte van de wegen wordt niet langer onderscheid gemaakt tussen de buurtwegen van klein verkeer en de andere gemeentewegen. Deze gewogen lengte wordt samengesteld uit de lengte van de gemeentewegen van groot verkeer, plus 0,8 maal de lengte van de andere verharde gemeentewegen, plus 0,6 maal de lengte van de provincie- en gewestwegen.

Aantal leerlingen. Het nieuwe criterium aantal leerlingen brengt de scholenbouw in het Investeringsfonds. Hiermee wordt een belangrijke bepaling van het lentedecreet uitgevoerd. Het betreft een gemiddelde van de regelmatig aanwezige leerlingen uit het basisonderwijs, secundair en hoger onderwijs met volledig leerplan, het deeltijds kunstonderwijs en het onderwijs voor sociale promotie.

dat door de gemeenten en de provincies wordt ingericht.

Centrumfunctie. Het bestaande criterium typologie is gebaseerd op een verouderde NIS-indeling. Het begrip centrumgemeente wordt nu beperkt tot deze gemeenten die een aandeel van minimum 100 miljoen in het gemeentefonds hebben.

Tenslotte kan men zeggen dat het ontwerp van decreet getuigt van een maximalistische uitbreidingsgedachte. De materies in het koninklijk besluit van 21 juni 1981 werden integraal overgenomen. Bovendien werden tal van gemeenschapsmateries in het Investeringsfonds ondergebracht. Ook dat is een verregaande vernieuwing.

Het decreet bevat met andere woorden alle subsidies voor onroerende investeringen die de provincies en gemeenten thans kunnen genieten, met uitzondering van voorzieningen voor bejaarden en gehandicapten, weeshuizen en ziekenhuizen ; gebouwen voor de eredienst en voor vrijzinnige verenigingen ; monumenten ; waterzuiveringsinstallaties, irrigatienetten, de afvalverwerking en stortterreinen ; drinkwatervoorziening ; nomadenterreinen ; werken in door Gent, Antwerpen of Oostende beheerde havens.

In tegenstelling tot het oorspronkelijk ontwerp is ook een nieuw deel opgenomen voor subsidiëring van onroerende investeringen inzake Vlaamse gemeenschapsaangelegenheden in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad. In 1991 zal 20 miljoen worden voorafgenomen van de globale dotatie. In 1992 zal de voorafname 35 miljoen frank bedragen en in 1993 en 1994 respectievelijk 50 miljoen en 60 miljoen. Het bedrag van 60 miljoen frank wordt vanaf 1995 jaarlijks aangepast in toepassing van de formule bepaald in artikel 2.

De datum van inwerkingtreding van het nieuwe Investeringsfonds zal na amendering januari 1992 zijn.

Bij de algemene bespreking werden weinig negatieve reacties gehoord. Over het algemeen werd het ontwerp van decreet gunstig onthaald alhoewel

wel toch nog wat vragen bleven bestaan in verband met de grootte van de dotatie, de materies die voor subsidiëring in aanmerking komen, de ingangsdatum en dies meer.

Een eerste reeks opmerkingen ging over de aangewende criteria. Bepaalde collega's vinden de in overweging genomen criteria globaal aanvaardbaar maar hebben toch kritiek op het begrip centrumfunctie.

Een tweede reeks van opmerkingen ging over de materies die in aanmerking komen om via het Investeringsfonds te worden bestreden. Verschillende leden menen dat bepaalde materies uit het Investeringsfonds werden gehouden en andere niet werden opgenomen. Men vraagt zich bijvoorbeeld af waarom de volledige subsidiëring van de wet-Brunfaut niet en de gebouwen voor de erediensten wel uit het Investeringsfonds werden gehouden ? Waarom werden rusthuizen, bejaardenhomes en andere onroerende investeringen in de bejaardensector niet opgenomen ?

Andere leden hadden het moeilijk met de rioleringsproblematiek, de problemen met de gewestwegen, het recente bibliotheekdecreet en de debudgettering van het Investeringsfonds.

Door verschillende leden werd de zorg uitgedrukt over de gevolgen voor de gemeenten die op kosten worden gejaagd door initiatieven van de hogere overheid. Kan hiervoor een oplossing worden gevonden ? Vele leden vonden dat door dit systeem de gemeenten niet meer in staat zullen zijn grote werken aan te pakken. Bepaalde leden pleiten voor uitsstel met een jaar van het in werking treden van het decreet omwille van het feit dat nog uitvoeringsbesluiten moeten worden getroffen en circulaires moeten worden opgesteld.

De Gemeenschapsminister heeft alle vragen beantwoord en de nodige verduidelijking gegeven. Het Investeringsfonds heeft een dubbele verdienste : het biedt naast rechtszekerheid aan de gemeenten eveneens objectiviteit en een grotere autonomie. Meer pretenties heeft het Investeringsfonds niet, aldus de Minister.

Olivier

In verband met de artikelsgewijze bespreking zal collega Hancké uitvoerig tussen komen.

Als verslaggever wil ik tenslotte nog wijzen op de bijzonder interessante bijlagen. In bijlage I wordt de berekening van het Investeringsfonds per gemeente weergegeven met uitleg over de aangehouden criteria. In bijlage II wordt de lijst toegevoegd van de gemeenten die per 1 januari 1991 niet hebben voldaan aan hun verplichtingen inzake het bibliotheekdecreet. Ten slotte worden in bijlage IV per gemeente de dossiers opgesomd die nog tot einde 1993 subsidieerbaar blijven.

Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, collega's, bij de laatste bijlage wil ik doen opmerken dat deze lijsten niet als limitatief mogen worden beschouwd onder meer om volgende redenen : de gegevens zijn geleverd door diverse diensten en zijn deels afkomstig van computerlistings, deels van fiches ; materiële vergissingen zijn niet uitgesloten ; voor bepaalde gefaseerde projecten zijn nog niet alle ontwerpen van verschillende fases ingediend ; er is geen zekerheid of de opdrachtgevende besturen al dan niet een eindafrekening indienen. De verstrekte gegevens zijn derhalve informatief en kunnen zowel wat de dossiers en zeker wat de bedragen betreft gedurende de overgangsfase nog wijzigingen ondergaan.

Mijnheer de Voorzitter, heren Ministers, tot daar mijn verslag betreffende het eerste deel, Toelichting van de Minister en Algemene bespreking. (*Applaus*)

De Voorzitter : De heer Hancké, eveneens verslaggever, heeft het woord.

De heer L. Hancké, verslaggever (*op de tribune*) : mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, collega's, de Vlaamse Raad behandelt met het huidige ontwerp op het Investeringsfonds een derde ontwerp dat belangrijk is voor de Vlaamse gemeenten. Na het Gemeentefonds, waarvoor en

een vaste groei formule en nieuwe verdelingscriteria worden uitgewerkt waarin grote aandacht wordt verleend aan het aspect fiscale armoede, na het Bijzonder Fonds voor Maatschappelijk Welzijn, waarvoor dezelfde groei formule werd behouden, wordt met het Investeringsfonds voor de verdeling van de subsidies voor bepaalde onroerende investeringen een nieuwe belangrijke stap gezet naar herstel van de gemeentelijke autonomie. Het feit dat gemeenten jaarlijks over trekkingsrechten beschikken, houdt in dat zij — en niet de Gemeenschapsminister — voortaan de prioriteiten in hun realisaties bepalen. Het feit dat die trekkingsrechten worden bepaald aan de hand van een zestal meetbare gegevens, garandeert tevens een depolitisering van de subsidieverlening in hoofde van de Vlaamse Gemeenschap.

Het gaat in het Investeringsfonds over een relatief laag bedrag, wat inhoudt dat de trekkingsrechten voor de doorsneegemeenten in Vlaanderen niet hoog reiken. Weliswaar is nu voorzien dat de niet-aangewende rechten jaarlijks kunnen worden overgedragen, zonder beperking in de tijd, wat in principe de gesubsidieerde realisatie van grotere werken mogelijk moet maken, maar het huidige Investeringsfonds kan niet méér garanderen dan een basisfinanciering voor gewone en minder belangrijke investeringen. Het biedt dan wel het voordeel dat voor kleine projecten de procedure aanzienlijk wordt versoepeld en dat het lobbyen in Brussel, met andere woorden het gedrum om de honingpot, wegvalt.

Mijnheer de Voorzitter, het was nodig deze voorafgaande bemerkingen te maken alvorens in te gaan op de artikelsgewijze bespreking in de Commissie en op een aantal fundamentele bemerkingen die er bij die gelegenheid werden geformuleerd.

Op artikel 2 werd door de Vlaamse Executieve een amendement ingediend om de bedragen voorzien voor het Investeringsfonds met 30 miljoen te verminderen omdat de kredieten voor de haven van Oostende, die aanvankelijk waren opgenomen, toch buiten het fonds worden gehouden

naar het voorbeeld van de kredieten van de havens van Antwerpen en Gent, en op de begroting van de Vlaamse Gemeenschap worden ingeschreven.

Op artikel 6 werd een amendement van mevrouw Tyberghien-Vandebussche en van de heer Marchand met dezelfde strekking eveneens goedgekeurd.

Op artikel 3 diende de Vlaamse Executieve eveneens een amendement in, bepalend dat van de dotatie van het Investeringsfonds jaarlijks een bedrag wordt voorafgenomen ter subsidiëring van onroerende investeringen inzake gemeenschapsaangelegenheden in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad. Dat bedrag bedraagt 20 miljoen in 1991, stijgt in 1992 en 1993 met telkens 15 miljoen om in 1994 60 miljoen te bereiken. Deze middelen worden als toelage uitgekeerd aan de Vlaamse Gemeenschapscommissie in Brussel-Hoofdstad. Het amendement van de Executieve, dat werd aanvaard, ging minder ver dan een subamendement met gelijkaardige strekking van de heren Vanhorenbeek en Van Vaerenbergh, die een bedrag van 75 miljoen van 1994 af hadden voorgesteld.

Op artikel 4 werd door de heer Vankeirsbilck een amendement ingediend om het verdeelcriterium centrumfunctie niet aan te houden en de 5 ten honderd trekkingsrechten te voegen bij de 15 ten honderd, toegekend aan het verdeelcriterium aantal woongelegenheden. Het amendement werd verworpen, al erkende de Minister dat de wijze om een centrumfunctie te meten voor verbetering vatbaar is.

Op artikel 12 tenslotte werd een amendement van de heren Pede en Flamant om de datum van inwerkingtreding van het nieuwe Investeringsfonds op 1 januari 1992 vast te stellen en niet op 1 januari 1991 aanvaard.

Zowel de algemene als de artikelsgewijze bespreking hebben duidelijk gebracht over de limieten en beperktheden van het Investeringsfonds en problemen aan de oppervlakte gebracht, waarvoor in een naaste toekomst oplossingen moeten

Hancké

worden uitgewerkt. Het gaat om ten minste drie grote problemen.

Ten eerste, de gewestwegen, uitgevoerd op initiatief van het Vlaams Gewest, veroorzaken voor de gemeenten bijkomende kosten door de aanleg van voet- en fietspaden, rioeringen, aanplantingen enzovoort. De gemeenten moeten voor de uitvoering ervan een beroep doen op het Investeringsfonds, maar het gaat meestal om forse bedragen die dus niet meer beschikbaar zijn voor de werken die vallen binnen de eigen gemeentelijke prioriteiten. De Gemeenschapsminister heeft erkend dat de logica zou zijn dat het gewestbestuur de consequenties draagt van zijn eigen optreden. Hij kondigde de oprichting aan van een werkgroep om het probleem te bekijken en voorstellen over te maken aan de Executieve.

Ten tweede, de subsidiëring van de rioeringen, een vraag die in het kader van de Aquafin-constructie gezeten is. Als tegen 1995 in Vlaanderen vrijwel 250 waterzuiveringsstations zullen worden gebouwd, terwijl nog 43 ten honderd van de Vlaamse bevolking niet is aangesloten op een rioeringsnet, dan wordt uit de confrontatie van gegevens duidelijk dat de beoogde doelstellingen van kwaliteit van het oppervlaktewater slechts kunnen worden bereikt als een zware financiële inspanning inzake aansluiting op rioeringen wordt ondernomen. Het gaat echter om een operatie geraamd op minimum 75 miljard — een bedrag dat gesteld moet worden tegenover de 800 miljoen à 1 miljard die thans jaarlijks ter beschikking van de gemeenten wordt gesteld. Weliswaar werd terecht opgemerkt dat inzake waterzuivering recent tegemoetkomingen aan gemeenten werden gedaan : waterzuiveringsstations en collectoren vallen niet langer ten laste van de gemeenten, het begrip prioritaire rioeringen is ingevoerd, waarvan de aanleg aan 100 ten honderd wordt gesubsidieerd. Maar dat neemt niet weg dat de aanleg van de rioeringen financieel een zware dobber blijft, die niet in het Investeringsfonds tot oplossing

kan worden gebracht. Ook hier is de Gemeenschapsminister van mening dat een evaluatie moet worden gemaakt om uit te maken wat door het MINA-fonds en wat door de gemeenten moet worden gedragen. Indien de rioeringswerken door de centrale overheid worden opgelegd, kan de vraag rijzen of de centrale overheid de kosten niet volledig zal moeten dragen ; maar in voorkomend geval is de bedenking van uw verslaggever dat gemeenten, die in het verleden de zware rioeringsinspanning leverden, vragende partij zullen zijn voor compensaties.

Ten derde, is het redelijk het aantal materies, bestreken door het Investeringsfonds te beperken tot degene die nu zijn opgenomen ? De depolitisering van een aantal onroerende investeringen kan niet beperkt worden tot de relatief kleine massa, die nu in het Investeringsfonds is opgenomen. In de Commissie gingen stemmen op om in de toekomst delen van het gezondheids- en welzijnsbeleid, zoals bejaardenwoningen, rustoorden, kinderdagverblijven, onthaalhuizen, op gelijkaardige wijze te depolitiseren, in het Investeringsfonds of in een andere regeling. Het gaat in deze sectoren om zeer aanzienlijke bedragen, waarvan het bestedingspatroon grotendeels bepaald wordt door de betrokken Executieveleden.

Mijnheer de Voorzitter, voor de drie probleemvelden, die ik zonet heb opgenoemd, zal in een naaste toekomst een oplossing moeten worden gevonden. Verwacht mag worden dat de evaluatie, die de Minister heeft aangekondigd, moet toelaten op één en ander een antwoord te verwachten.

Ik zou van de gelegenheid gebruik willen maken om mijn dank te betuigen aan medeverslaggever, de heer Olivier, en aan de diensten van de Vlaamse Raad. Ik verzoek de Vlaamse Raad het ontwerp-decreet goed te keuren. *(Applaus op alle banken)*

De Voorzitter : Minister Van den Bossche heeft het woord.

Minister L. Van den Bossche *(op de tribune)* : Mijnheer de Voorzitter, om voor de hand liggende redenen stel ik het op prijs het woord te ne-

men namens de Executieve bij het begin van het debat.

Onmiddellijk na de stemming in de Commissie heeft de Executieve beslist een amendement neer te leggen inzake de datum van inwerkingtreding. Met dit amendement wordt de tekst in de oorspronkelijke toestand hersteld. Ik zal de reden voor het indienen van dit amendement niet herhalen, ik heb daarover uitvoerig gesproken tijdens de commissiebesprekingen. Ik kan daarop terugkomen, zo nodig, tijdens de repliek.

Ik wil namens de Vlaamse Regering een bijkomende verklaring afleggen, omdat ik meen dat de stemming in de Commissie op zijn minst een duidelijk signaal was voor een aantal hangende problemen die tijdens de commissievergaderingen op academische wijze werden besproken. Het politiek engagement kwam misschien niet altijd in voldoende mate naar voren en de vragen van de commissieleden werden misschien niet altijd op de juiste manier beantwoord.

Met deze bijkomende verklaring wil ik enerzijds beklemtonen dat de Vlaamse Regering met aandrang vraagt haar amendement goed te keuren en anderzijds wil ik de commissieleden en de leden van de Vlaamse Raad ervan overtuigen dat de Vlaamse Regering rekening heeft gehouden met hun bezorgdheid.

De Vlaamse Regering heeft beslist eind 1992 het Investeringsfonds na twee jaar werking grondig te evalueren, inzonderheid aangaande de verdelingscriteria en de eraan verbonden wegefficiëntien, de mogelijkheid en wenselijkheid van uitbreiding naar andere materies en de mogelijke aanpassing van de financiële middelen. Dit zal gebeuren naar analogie van de evaluatie die na drie jaar werking, eind 1988, is gebeurd van het vroegere Investeringsfonds. Dit leidde trouwens tot het ontwerp van decreet dat nu wordt besproken.

De Executieve zal tevens een gemengde werkgroep ad hoc installeren, samengesteld uit bevoegde ambtenaren van de vroegere administratie Lokale en Regionale Besturen, vertegenwoordigers van de Vereni-

Van den Bossche

ging van Belgische Steden en Gemeenten en van de betrokken ministeriële kabinetten.

Deze commissie wordt belast met een grondige studie van de belangrijke problematiek die tijdens de commissiebesprekingen aan bod kwam. Er zal onder meer een studie worden gemaakt over de uitvoering van grote werken die de gemeentelijke financiële middelen ver te boven gaan, over de problematiek van de zogenaamde gecombineerde werking aan de gewest- en provinciewegen, waarbij de gemeenten soms willens nillens worden betrokken, en over de problematiek van de andere dan prioritaire rioleringen en het eraan verbonden waterzuiveringsbeleid.

Op basis van de resultaten van de studie van de commissie ad hoc zal de werkgroep de opdracht krijgen passende maatregelen voor te stellen aan de Vlaamse Regering om deze in staat te stellen wijzigingen aan te brengen aan het decreet, of aanvullende initiatieven te nemen.

Met deze beleidsoptie wil de Vlaamse Regering onmiddellijk de autonomie van de gemeenten gevoelig verruimen en zelf een beter inzicht verkrijgen in de prioriteiten die de gemeenten aan hun investeringsbeleid wensen te geven.

Aan de hand van concrete gegevens en steunend op een twee jaar lange ervaring met de werking van het sterk verruimde Investeringsfonds, lijkt het de Vlaamse Regering dan ook veel beter de passende correcties en/of verfijningen aan het decreet aan te brengen dan, voortgaande op de prognoses en veronderstellingen, dit ontwerp nog één jaar uit te stellen.

Ik voeg er overigens aan toe dat de Vlaamse Regering aan het voorliggend decreet uitermate veel belang hecht, omdat het een onderdeel is van het regeerakkoord, zoals afgesloten. Zij hecht er tevens veel belang aan als concrete illustratie van de wil tot objectivering. Deze wil vormt ook in de toekomst een belangrijke component in ons globaal beleid en zal

op geëigende wijze, ook op andere beleidsvakken, worden doorgetrokken. Ik denk dat ook deze laatste verklaring niet onbelangrijk is.

Overigens laat deze ganse verklaring uiteraard de engagementen die reeds in de Commissie werden genomen — bijvoorbeeld het engagement, gedurende de komende vier jaar, vanaf dit jaar en de komende vier jaar, van de 80 miljoen bijkomende gelden, voorzien voor het bibliotheekwezen, ingevolge het onlangs aangepaste bibliotheekdecreet — verder bestaan.

Mijnheer de Voorzitter, collega's, ik hoop dat deze verklaring aan de zorg, door een aantal commissieleden geuit en die ook tot uiting kwam in een stemming, tegemoet komt en dat op deze wijze de ganse assemblée en ten minste de fracties die tot de meerderheid behoren en die het regeerakkoord hebben goedgekeurd, hiermee kunnen instemmen. Op dat ogenblik hebben wij, mijns inziens, een belangrijke stap gezet — de datumdiscussie is daarbij secundair — in de nieuwe beeldvorming van het gemeentelijk beleid.

Terecht hebben de verslaggevers erop gewezen dat er de voorgaande decreten zijn in verband met de financiering. Ik denk dat wij in verband met de investering hiermede een belangrijke stap zetten op het vlak van de autonomie en de nieuwe beeldvorming van de Vlaamse gemeentepolitiek, alsook op het vlak van de administratieve vereenvoudiging. Dit maakt immers dat een aantal administratieve procedures verdwijnen en dat dus een aantal ambtenaren voor andere meer rendabele taken kunnen worden ingeschakeld.

Mijnheer de Voorzitter, collega's, ik hoop dat de Vlaamse Regering met deze verklaring kan rekenen op de noodzakelijke stemmen, zodat haar amendement zal worden aanvaard. *(Applaus)*

De Voorzitter : De heer Pede heeft het woord.

De heer J. Pede *(op de tribune)* : Mijnheer de Voorzitter, collega's, ik heb zoëven met veel aandacht geluisterd naar de verklaring van de Ge-

meenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden in verband met de bespreking van het ontwerp van decreet tot instelling van het Investeringsfonds.

In feite komt het erop neer dat de Executieve, enigszins laattijdig en besefende dat wij in een democratie leven waarin het de leden van de Vlaamse Raad zijn die beslissen, zoals het ook in de Commissie de leden van de Raad zijn die beslissen welk lot aan een decreet wordt voorbehouden. De Executieve heeft immers ingezien dat zij niet werd gevolgd in de door haar vooropgestelde grote lijnen en dat zij vooral niet werd gevolgd door het feit dat er in het ontwerp-decreet nog verschillende leemten waren.

Men zegt ons dat een commissie zal evalueren na twee jaar. Deze commissie zou onder meer zijn samengesteld uit ambtenaren van het departement van Binnenlandse Aangelegenheden en door vertegenwoordigers van de Vereniging van Belgische Steden en Gemeenten. Ik veronderstel dat het gaat om personen uit de Vlaamse sector. Zij zouden nagaan wat kan worden gedaan aan de verschillende problemen die op dat ogenblik nog zouden kunnen rijzen.

Mijnheer de Minister, ik verkies de zekerheid boven de onzekerheid. Volgens mij zou het veel beter zijn ons voorstel te volgen, met name de datum van inwerkingtreding van het decreet te verschuiven. Inderdaad, iedereen is toch op de hoogte van de handel en wandel in de verschillende gemeenten en ook van de bestaande problemen, zonder daarom een beroep te moeten doen op de evaluatiecommissie. Bovendien mogen wij niet vergeten dat het ontwerp van decreet in feite een grondige wijziging met zich meebrengt, vooral wat de onroerende investeringen betreft, dit niet alleen ten opzichte van de lokale, maar ook ten opzichte van de provinciale besturen.

Het Investeringsfonds werd opgericht bij decreet van 24 januari 1985 en werd reeds gedeeltelijk uitgevoerd voor een bedrag van 1 miljard ; voor beperkte sectoren gold dit vanaf 1987. Met het voorliggend ontwerp-

Pede

decreet wil men het Investeringsfonds uitbreiden tot andere materies en worden ook meer geldmiddelen voorzien door het feit dat nog andere materies werden opgenomen. Voortaan zullen in heel wat sectoren de subsidies door trekkingsrechten worden vervangen, wat tot dit ogenblik niet het geval was. Deze trekkingsrechten kunnen worden opgespaard over verschillende jaren teneinde een meervoud van het jaarlijks bedrag te kunnen vormen.

Wanneer het voorliggend ontwerp voor het eerst werd besproken, werd het door personen die minder vertrouwd zijn met de gemeentelijke activiteiten beschouwd als een voor de lokale besturen rechtvaardige en eerlijke verdeling van de beschikbare middelen, omdat de totale dotatie wordt verdeeld op basis van objectieve criteria. Iedereen weet echter dat verdelingscriteria altijd aanvechtbaar zijn. Inderdaad, meestal is men geneigd naar het resultaat te kijken. Indien het resultaat goed is zegt men niets, maar indien het niet goed is dan ligt het meestal aan de slechte criteria. Ter zake kunnen de criteria nochtans vrij aanvaardbaar worden genoemd.

Op het eerste gezicht lijkt het mij een rechtvaardige verdeling omdat uiteindelijk een einde wordt gesteld aan een systeem waarbij er te veel aanvragen zijn en te weinig middelen ter beschikking worden gesteld. Destijds, toen ik Minister was, was de verhouding 1 op 6 ; nu blijkt het al 1 op 7 te zijn. Dit brengt natuurlijk met zich mee dat men keuzes moet maken en dat men er bijgevolg van verdacht wordt arbitrair op te treden. Hoe objectief men deze kwestie ook wil benaderen, toch is het zo dat degenen die niets krijgen het een onrechtvaardig systeem zullen vinden.

Zoals gezegd, lijkt dit systeem op het eerste gezicht rechtvaardig te zijn, maar bij nader toezicht blijkt het toch niet zo positief uit te vallen. Hiervoor bestaan twee belangrijke redenen. Ten eerste, de totale dotatie bedraagt 4.458.200 frank. Hierin zijn begrepen de gemeenschapsaangelegenheden voor Brussel, alsook een

deel dat voor de provincies is bestemd. Welnu, deze dotatie is te laag. De algemene koek is te klein, met het gevolg dat de aandelen voor de verschillende gemeenten ook te klein zijn.

Ik heb dit even nagegaan op de lijst die u in bijlage aan het rapport heeft medegegeeld. 12 ten honderd van de gemeenten hebben meer dan dertigduizend inwoners ; dit wil dus zeggen dat 88 ten honderd van onze gemeenten lager scoren dan dertigduizend inwoners. Bij gemeenten met tienduizend inwoners komt men tot een gemiddelde van 5,5 tot 8 miljoen frank trekkingsrechten uit het Investeringsfonds ; voor twintigduizend inwoners komt men tot een gemiddelde van 10 tot 12 miljoen frank. Wat de gemeenten van dertigduizend inwoners betreft, komt men tot een totaal van 15 à 18 miljoen frank gemiddeld. Ik vind dit geen schitterend resultaat ; voor courante werken kan dit bedrag nog aanvaardbaar worden genoemd, maar voor bepaalde meer uitgebreide werken is dit alles behalve schitterend.

Een tweede reden waarom men kan zeggen dat het allemaal niet zo schitterend is als het er op het eerste gezicht uitziet, is dat met bepaalde gegevens geen rekening werd gehouden. Dit probleem werd uitvoerig in de Commissie besproken en werd ook in het rapport weergegeven. Op enkele punten wil ik kort terugkomen.

Een eerste opmerking betreft het bibliotheekdecreet. In de Commissie werd gewezen op het feit dat binnen afzienbare tijd elke gemeente moet beschikken over een gemeentelijke openbare bibliotheek. Dit politiek akkoord werd tussen de vier grote partijen gesloten en resulteert in een wijziging van het decreet van 19 juni 1978 betreffende het Nederlandstalig openbaar bibliotheekwerk. Hierbij werd overeengekomen dat elke gemeente uiterlijk op 1 januari 1995 moest beschikken over een gemeentelijke openbare bibliotheek. Dit wil ook zeggen dat binnen een tijdspanne van vier jaar een tachtigtal gemeenten deze inspanning zullen moeten leveren. De Executieve heeft tijdens de bespreking in de Commissie de moei-

lijkheden van sommige gemeenten ingezien en voorziet via een aanpassing voor 1991 en ook voor de drie daaropvolgende jaren telkens een bedrag van tachtig miljoen frank als subsidie buiten het Investeringsfonds. Ik heb mijn twijfels over het feit of een dergelijk bedrag wel voldoende zal zijn, maar dit is niet de essentie van hetgeen ik hier wil bewijzen. De essentie is dat ook de Executieve heeft ingezien dat bepaalde zaken over het hoofd werden gezien en dat nog altijd problemen rijzen ondanks de inwerkingtreding van het Investeringsfonds.

Wij mogen evenwel niet vergeten dat de bouw en voor een aantal gemeenten de verbouwing van de bibliotheek moet voldoen aan bepaalde bouwprogramma's die door het decreet zijn vastgelegd. Die normen verhinderen bijvoorbeeld dat men niets kleiner kan bouwen zodat de gemeenten hier hoe dan ook grote kosten moeten dragen. Ik ben helemaal niet gerust over het eindresultaat. Desalniettemin meen ik dat de Executieve een lovenswaardig initiatief heeft genomen. Zij heeft begrepen dat het voor het bibliotheekdecreet zo niet kan en dat men iets anders moest uitwerken.

Een tweede druk besproken agenda-punt van de commissie was het MINA-beleidsplan 1990-1995 waarin de bouw van riolerings- en waterzuiveringsinfrastructuur wordt vermeld. Volgens de brief die door de diensten van Minister Kelchtermans aan het rapport is toegevoegd, zijn de gemeenten, slechts verplicht zelf de aanleg van gemeentelijke rioleringen te financieren en men heeft gepoogd die te omschrijven. De prioritaire riolering wordt voor 100 ten honderd gesubsidieerd zodat zij niet meer ten laste valt van de gemeente, maar van Aquafin.

Feit is dat de gemeenten nog voor een groot gedeelte van de investeringen zelf moeten instaan. Wij weten allemaal dat vooral Vlaamse gemeenten sinds de Tweede Wereldoorlog een enorme expansie hebben gekend met een groot aantal verkavelingen. De oorspronkelijke riolering die meestal dateert uit de jaren 1920,

Pede

1930 of nog vroeger, begint slijtage te vertonen. Vroeg of laat staan zij dus voor grote kosten, niet alleen voor het herstel van de rioleringen, maar ook voor de bijbehorende wegenwerken. Dat allemaal kan onmogelijk via het Investeringsfonds worden betaald of geregeld.

Dan zijn er nog de andere grote werken waaraan in de Commissie veel aandacht is besteed : het bouwen van culturele- en sportcentra, jeugdhuisen, enzovoort. Laten wij het hier enkel hebben over twee vaak voorkomende investeringen : de gemeentehuizen en de brandweerkazernes. Door de fusie van de gemeenten en door de aangroei van de bevolking staan sommige gemeenten meer dan andere voor de noodzaak een nieuw gemeentehuis te bouwen. Men heeft onmiddellijk na de fusie eerst geprobeerd de diensten te verspreiden over de verschillende deelgemeenten. De ervaring wijst uit dat die diensten moeten worden gecentraliseerd. Door de hoge kost hiervan wordt dat nogal gemakkelijk uitgesteld. Daardoor staat het Investeringsfonds nu voor een merkwaardige situatie : een aantal gemeenten hebben al een nieuw gemeentehuis gebouwd en de subsidies daarvoor verkregen ; andere gemeenten die ondanks een duidelijke behoefte dat nog niet hebben gedaan, kunnen dat nu ook niet meer. Een gemeentehuis voor een gemeente met 15 à 20.000 inwoners kost al snel een 150 miljoen, zonder de aankoop van de grond. Dit enorm probleem is door het Investeringsfonds nog helemaal niet opgelost.

Wij moeten geen commissie van deskundigen hebben die over twee jaar bijeenkomt om te weten dat het probleem bestaat. Dat weten wij vandaag ook. Als men een amendement indient moet men het motiveren, maar of die verantwoording gegrond is, betwijfel ik ten zeerste.

Het probleem van de brandweerkazernes is veel groter. Niet iedere gemeente heeft een brandweercorps, aangezien er lokale en gewestelijke brandweerkorpsen zijn. Een brandweerkazerne bouwen kost allicht 70

à 100 miljoen. Ik kan het precies weten omdat in mijn gemeente pas zo'n kazerne is gebouwd. Daarin is begrepen de technische uitrusting, toegangswegen, enzovoort. Dat bedrag kan onmogelijk worden betaald uit het Investeringsfonds. Wanneer het Investeringsfonds ook die investeringen moet financieren kunnen gemeenten die geen brandweercorps hebben ook van die gelden uit het Investeringsfonds profiteren. Dat is onlogisch. Bijgevolg zouden de gelden hiervoor niet in het Investeringsfonds mogen zijn opgenomen, ten eerste omdat niet alle gemeenten die investeringen doen en ten tweede omdat de bedragen hiervoor vereist te groot zijn, zodat hiervoor onmogelijk genoeg geld kan worden bijeengeraapt.

Ik wil graag even de Gemeenschapsminister van Binnenlandse Zaken citeren. Ik doe dat natuurlijk graag omdat hij helemaal in dezelfde lijn loopt als ikzelf en wat ik bevestig.

De heer H. De Loor : Anders niet ?

De heer J. Pede : Anders doe ik dat niet zo gemakkelijk, dat begrijpt u wel.

Op bladzijde 6 van het verslag staat vermeld dat de Minister een eerste keer in de discussie is tussengekomen : De Gemeenschapsminister meent dat men bepaalde grote werken op termijn niet zal kunnen opnemen in een Investeringsfonds, omdat natuurlijk niet elke gemeente voor de uitdaging staat om grote werken te realiseren. Het ontstaan van dergelijke uitdaging is afhankelijk van veel factoren. Zo kan de bouw van een brandweerkazerne in verband staan met de evolutie naar een centrumfunctie. Een oud door de tand des tijds aangetast gemeentehuis kan voor een gemeente een uitdaging zijn om een nieuw gemeentehuis te bouwen. De situatie van zulke gemeente is niet te vergelijken met deze van een gemeente waar het gemeentehuis pas een jaar oud is. Op termijn zal zich dus het probleem stellen van de subsidiëring van bepaalde grote werken.

Mijnheer de Minister, indien u dat

weet hoeft u ons vandaag niet te zeggen dat u een commissie zal installeren, die daarover na twee jaar een evaluatie zal maken.

Minister L. Van den Bossche : Om helemaal zeker te zijn.

De heer J. Pede : U schijnt op dit ogenblik reeds helemaal zeker te zijn.

U heeft verder een relaas gegeven van de besprekingen van de Executieve nopens de grote werken. Op bladzijde 23 van het verslag lees ik : Het is duidelijk dat de meeste grote werken niet binnen het Investeringsfonds zullen kunnen worden gerealiseerd. Het is eveneens duidelijk dat na een evaluatie van het Investeringsfonds zal blijken dat een bijkomende subsidiëringmassa voor grote werken nodig is. U kent nu reeds het resultaat van de evaluatie, de Executieve bevestigt zulks. U zegt thans dat u pas na twee jaar een evaluatie zal maken.

Minister L. Van den Bossche : U moet goed naar mijn woorden luisteren. Het gaat om twee verschillende zaken. Er is ten eerste een evaluatie en in de tweede plaats een commissie ad hoc. Deze commissie ad hoc is niet aan de evaluatie gekoppeld, maar kan sneller werken.

De evaluatie zal ons leren hoe gemeenten hun investeringen binnen dat budget richten. Dat kan zeer belangrijk zijn in verband met de toekomstige evolutie van de materies, waarvan wij tot op heden niets weten.

De commissie ad hoc zal zich onder meer over de grote werken moeten uitspreken. Mijn opsomming ter zake is niet vrijblijvend, noch bij de evaluatie en evenmin bij de commissie ad hoc. Tot op heden werd geen datum bepaald. Wij zullen in de loop van het debat kunnen nagaan of mijn verklaring verder moet worden verfijnd door een datum te bepalen. De commissie ad hoc zal evenwel sneller kunnen werken.

Ik heb mijn betoeg beëindigd, erop wijzend dat er een dubbele rendabiliteit is : enerzijds kunnen wij leren uit

Van den Bossche

de fouten, die er zouden in zitten, waarvan wij sommige nu reeds denken te onderkennen. Anderzijds leren wij ook hoe de gemeenten hun prioriteiten leggen. Dat is vooral belangrijk in functie van de discussie nopens de rioleringen, bijvoorbeeld. Ook de relatie tussen de geldmassa die ter beschikking wordt gesteld en de uit te voeren werken zal moeten worden onderzocht en geëvalueerd. Wij kunnen daarop niet vooruitlopen. De evaluatie is bijgevolg nuttig en zal ons veel wijsheid brengen om nadien, gewapend met deze gegevens, na te gaan waar wij moeten wijzigen en bijsturen.

De heer J. Pede : Ik zal straks ter zake een voorstel formuleren.

Ik wens verder uw woorden uit het verslag te citeren : Het probleem van de grote werken kan daarbij niet worden opgelost door de massa van het Investeringsfonds te maximaliseren. U heeft ter zake gelijk. Ik citeer verder : Het verdrievoudigen of verviervoudigen van het Investeringsfonds houden immers geen garantie in dat het geld terecht komt in de gemeenten waar grote werken op stapel staan — ook daarin heeft u gelijk. De Vlaamse Executieve beseft dat een evaluatie al na één jaar nodig is. U is vandaag dus geëvolueerd, aangezien u nu twee jaar nodig heeft.

Minister L. Van den Bossche : Er is een opsplitsing gebeurd tussen de evaluatie en de commissie ad hoc. De commissie ad hoc behandelt de concrete problemen, die u nu aanhaalt. Ik ben bereid in overleg met dit Parlement een datum te bepalen, die misschien nog vroeger zal zijn dan maart volgend jaar, alhoewel wij daartoe niet zoveel tijd meer hebben.

Er werd evenwel een onderscheid gemaakt. In de verklaring, die ik nu heb afgelegd, gaat het bij de evaluatie om meer dan datgene waarover ik in de Commissie heb gesproken. Datgene waarover ik toen heb gesproken zit thans in de commissie ad hoc, met name in het tweede luik van mijn verklaring.

De heer J. Pede : Inderdaad, mijn-

heer de Minister, uit dat tweede luik citeer ik : De Vlaamse Executieve beseft dat een evaluatie al na één jaar nodig is. Die evaluatie zal moeten duidelijk maken welke richting men uitgaat inzake grote werken en inzake rioleringswerken. Het is quasi-zeker dat men de richting van een subsidiëring opgaat. Politiek komt het Investeringsfonds er dan op neer dat aan alle gemeenten jaarlijks een basisgarantie inzake investeringsmiddelen wordt gegeven.

Ik denk dat de Executieve de kar vóór de paarden heeft gespannen. Bij de opmaak van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap werd rekening gehouden met een Investeringsfonds dat nog niet was goedgekeurd en zelfs nog niet door de Vlaamse Raad besproken. Dat was niet de fout van de Minister aangezien hij het ontwerp van decreet twee keer bij de Raad van State moest indienen. Nochtans werd aan de gemeenten van het Vlaams Gewest voor de gemeentebegroting 1991 de volgende richtlijn onder punt 2 Investeringsfonds gegeven — en de Minister kon niet anders — : Een aanpassing en uitbreiding van het Investeringsfonds is in voorbereiding. In afwachting van afzonderlijke onderrichting schrijven de gemeenten als nieuwe trekkingsrechten die hen voor 1991 worden toegekend, een bedrag in dat gelijk is aan de voor 1990 toegekende trekkingsrechten. Daarvoor ontvangen zij eerstdaags een individuele mededeling. Het gebruik van het trekkingsrecht wordt verantwoord via tabel 18.

De Minister kon niet anders dan deze onderrichting geven. Men moet echter weten wat men wil : ofwel houdt men bij de opmaak van de begroting van het Vlaams Gewest geen rekening met het Investeringsfonds — aangezien men er nog niet klaar mee is — en stuurt men dezelfde onderrichting naar de gemeenten ; ofwel houdt men wel rekening met het Investeringsfonds, maar dan moet men vooraf niet alles klaar zijn.

De wijziging van de datum van de inwerkingtreding van dit ontwerp van decreet, namelijk vanaf 1992, was, mijns inziens, terecht, aangezien dit

uitstel twee voordelen biedt. De Executieve kan, vooraleer het decreet van toepassing wordt, een oplossing zoeken voor de problematiek van de grote werken en de rioleringen, waarvan zij herhaalt dat zij deze kent en binnen een jaar kan evalueren.

Mijnheer de Minister, ik doe u het voorstel om enerzijds een Investeringsfonds voor courante investeringen op te richten en ik meen dat wij het daarover allemaal eens zijn en anderzijds een afzonderlijke subsidiëring te voorzien voor de grote werken. Daarbij zou, men omgekeerd kunnen te werk gaan zoals tot hiertoe is gebeurd namelijk ongeveer 1 miljard voor de subsidiëring van projecten die niet door de kredieten van het Investeringsfonds worden gedekt, en 3,4 miljard voor het Investeringsfonds bestemmen. De toekenning van de subsidies zou moeten worden gekoppeld aan een ernstige verantwoordingsnota, op te stellen door de gemeenten die het dringend karakter van de geplande werken duidelijk onderstreept. Op basis van die gegevens zal de Minister gemakkelijker kunnen beslissen waaraan de subsidies jaarlijks moeten worden gespenseerd. Zo zullen kredieten slechts prioritair ter beschikking worden gesteld voor de bouw van een nieuwe brandweerkazerne wanneer de gemeente daar dringend behoefte heeft — bij voorbeeld wanneer de gemeente maar over een vervallen en niet aangepaste kazerne beschikt.

Tegelijk kunnen, dankzij het uitstel van één jaar, enkele anomalieën worden opgelost. De verslaggever heeft er al op gewezen dat ik de opname van toelagen waarop de wet-Brunfaut van toepassing is, in het Investeringsfonds als een anomalie beschouw. Daardoor worden immers projecten van bouw- en huisvestingsmaatschappijen niet en de sociale verkavelingen wel in het Investeringsfonds opgenomen. Nochtans zou de Minister moeten weten — hij kan dat aan de evaluatiecommissie meedelen, mocht een amendement in die zin worden goedgekeurd, wat ik betwijfel — dat bouwmaatschappijen in bepaalde gebieden niet actief zijn.

— *De heer L. Vanvelthoven, Voorzitter, treedt opnieuw als Voorzitter op*

Pede

Vaak vormen sociale verkavelingen het enige middel voor minder goedgebouwde burgers om te bouwen of ten minste goedkoper grond te kunnen aankopen. Deze politiek, die in vele gemeenten wordt gevoerd, zal met dit ontwerp van decreet worden afgeremd.

Minister L. Van den Bossche : Wat LI zegt moet worden gerelativeerd. Er kunnen problemen rijzen daar waar de maatschappij in kwestie, die geacht wordt actief te zijn, in slaap is en niks doet. In andere gevallen echter kan dat nooit een probleem geven.

De heer J. Pede : Dat weet ik, maar ik zeg u dat er maatschappijen zijn die niet actief zijn.

Minister L. Van den Bossche : U moet de zaak dan ook niet omdraaien. De discussie zal gaan over de wijze waarop die maatschappijen kunnen worden geactiveerd zodat ze hun verantwoordelijkheid nemen en hun zending vervullen. Het zou zelfs verkeerd zijn hier een piste te openen die toelaat in te grijpen, ondanks een slapende maatschappij. Aan de bevoegde collega moet worden gevraagd welke initiatieven kunnen worden genomen om deze slapende maatschappijen wakker te maken en ervoor te zorgen dat ze hun bevoegdheid uitoefenen. Ik denk dat er dan geen enkel probleem meer is. Ik verwijs LI dan ook naar collega Waltniel.

De heer J. Pede : Door uw systeem zal de gemeente geen initiatief meer nemen voor de sociale verkaveling. Dat is toch zeer duidelijk.

Een tweede groot voordeel met het uitstel en met het aanvaarden van het ontwerp zoals het uit de Commissie is gekomen is dat men voor 1991 de gemeentebegrotingen ongemoeid kan laten. In deze periode van het jaar is de begroting bijna overal goedgekeurd. Dus als er andere onderwerpen verschijnen zal er reeds een vierde van het jaar voorbij zijn.

De verantwoording bij het amendement is toch sterke koffie. Voor de Vlaamse Executieve is de aanpassing van de begroting een minder belangrijk probleem en technisch vrij ge-

makkelijk op te vangen. In de verantwoording schrijft u dat, ook in dit geval, het nog maanden zal duren alvorens de kredieten beschikbaar kunnen worden gesteld. Indien uw amendement in de Openbare Vergadering niet wordt goedgekeurd dan is het voor de Executieve toch maar een koud kunstje om de begroting aan te passen. Dat moet toch niet lang duren om aan de gemeenten mee te delen dat de begroting werd aangepast.

Minister L. Van den Bossche : Ik moet u toch niet uitleggen wat er met begrotingen gebeurt. Een begroting aanpassen betekent dat wij hier opnieuw een discussie over het bijblad zullen hebben. Pas nadat hier in Openbare Vergadering over de gewijzigde begroting is gestemd hebben wij het recht om wat dan ook aan de gemeenten mee te delen. Ik denk dus dat het hier erg beleefd is ingeschat door over enkele maanden te spreken. In werkelijkheid mag men er zeker van zijn dat vóór september geen geld meer voor de gemeenten vrij komt. Men moet zich dat realiseren. Het is misschien een platvloerse discussie. Wanneer het Investeringsfonds wordt goedgekeurd zoals het door de Vlaamse Regering wordt gevraagd, zal het onmiddellijk na de publicatie in werken treden. Daarvoor zijn artikelen voorzien op de begroting. De trekkingsrechten kunnen direct worden toegestaan. De uitvoeringsbesluiten in verband met de grootte van de percentages voor de subsidiëring, dus ten belope van welke percentage trekkingsrechten voor bepaalde werken mogen worden gebruikt, kunnen onmiddellijk worden uitgevaardigd.

Op 1 mei 1991 kunnen de vlugste gemeenten dus beginnen met een eerste effectief gebruik van het Investeringsfonds. Ik meen dat er ter zake geen discussie kan zijn. De meest handige methode voor de gemeenten is nog altijd de toepassing van het Investeringsfonds vanaf 1 januari 1991.

De heer J. Pede : Mijnheer de Minister, wij zitten in een éénkamerstelsel. Ik verzeker u dat als bij de Executieve de wil aanwezig is om een wijziging aan de begroting aan te brengen dit vrij vlug kan gebeuren.

Minister L. Van den Bossche : Colle-

ga Pede, wij gaan daarover niet blijven discussiëren. We moeten toch ernstig blijven tegenover elkaar. Men kan toch niet vragen dat één puntelijke wijziging in de begroting afzonderlijk wordt behandeld en dat de overige wijzigingen via een bijblad onverra bien zullen gebeuren. Er bestaat nog zoiets als een normale parlementaire traditie met name een hoorlijke wijze van werken. U zou het de Executieve, terecht, kwalijk nemen indien zij in de begroting een wijziging zou aanbrengen en geen visie heeft op het geheel van haar begroting.

De heer J. Pede : Dit is in elk geval een argumentatie die mij niet kan overtuigen.

Minister L. Van den Bossche : U heeft toch ook aan de andere kant van de tafel gezeten, mijnheer Pede. U weet zeer goed hoe de Executieve te werk gaat.

De heer J. Pede : Precies daarom !

Minister L. Van den Bossche : Het is precies daarom dat ik betwijfel of u uw voorstel ernstig neemt.

De heer J. Pede : Wij kunnen daar nog lang over discussiëren, mijnheer de Minister.

Ten slotte wil ik er nog op wijzen dat ik het jammer vind dat de goedkeuring in de Commissie van ons amendement bij artikel 12, bepaalde reacties heeft uitgelokt bij sommige leden. Ik blijf erbij dat dit amendement beschouwd moet worden als een louter technische aangelegenheid. Het werd enkel ingediend met de bedoeling om de lokale besturen moeilijkheden te besparen. Dat dit amendement in de Commissie met een grote meerderheid werd goedgekeurd, wijst er trouwens op dat velen hebben ingezien dat het inderdaad beter was de inwerkingtreding een jaar uit te stellen om te vermijden dat de goede werking van de gemeenten in het gedrang wordt gebracht.

De Voorzitter : De heer Vankeirsbilck heeft het woord.

De heer E. Vankeirsbilck (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, vooraleer een aantal korte beschouwingen te maken en enkele vragen te

Vankeirsbilck

formuleren omtrent dit belangrijk ontwerp van decreet, wil ik de heren Marc Olivier en Lode Hancké gelukwensen met hun uitstekend verslag. Ook de Minister van Binnenlandse Aangelegenheden en zijn collega's van de Executieve verdienen lof en waardering om dit goed uitgebouwd decreet. Het is immers moeilijk een dergelijke materie in wetteksten vast te leggen op een wijze die iedereen kan voldoen.

Bij de bespreking van dit ontwerp van Investeringsfonds voor de lokale besturen wil ik graag volgende beschouwingen naar voren brengen.

De CVP zal dit ontwerp van Investeringsfonds goedkeuren omdat het beantwoordt aan een aantal fundamentele doelstellingen, die sinds vele jaren door haar lokale mandatarissen worden vooropgesteld.

Dit ontwerp van decreet beoogt het toekennen van de toelagen voor onroerende investeringen op basis van objectieve criteria. Het toepassingsgebied van het huidige Investeringsfonds wordt in dit decreet uitgebreid. Het valt mij daarbij op dat de toon van dit debat dezelfde is als deze van het debat dat destijds werd gevoerd over de oprichting van het huidige Investeringsfonds.

Door dit ontwerp van decreet zal het voortaan mogelijk zijn de toelagen te bekomen via een beperkte en vlugge toepassingsprocedure. Het laat bovendien de lokale besturen toe om de verdeling van de kredieten te controleren. Tevens wordt de gemeentelijke en de provinciale autonomie verstevigd daar de lokale besturen zelf hun kapitaals- en investeringsuitgaven zullen kunnen programmeren op lange termijn, aangezien zij voortaan weten over welke trekkingsrechten zij jaarlijks kunnen beschikken. Vorige sprekers hebben er reeds op gewezen dat de lokale besturen tot nog toe aangewezen waren op de goodwill van de Minister die de beperkte kredieten over veel dossiers moest verdelen.

Met dit ontwerp van decreet wordt het Investeringsfonds ook uitgebreid tot de provincies. Dit zal hen toelaten een meer planmatig beleid te voeren

op het vlak van hun investeringsuitgaven.

Vervolgens wil ik een aantal beschouwingen wijden aan de structuur van het Investeringsfonds, aan de verdeelcriteria en wegingscoëfficiënten en ook aan de omstreden datum van inwerkingtreding van het ontwerp.

De structuur van het Investeringsfonds beantwoordt aan onze opvattingen omdat een duidelijk onderscheid wordt gemaakt tussen de gewestmateries die onder artikel 107quater van de Grondwet ressorteren en de gemeenschapsmateries die onder artikel 59bis van de Grondwet ressorteren. Het is echter de vraag of datzelfde onderscheid niet moest worden doorgetrokken tot het globaal krediet dat jaarlijks wordt verdeeld over 308 Vlaamse gemeenten.

Ik kan de heer Pede voor een stuk volgen wanneer hij pleit om buiten het Investeringsfonds kredieten uit te trekken voor heel grote werken waarmee lokale besturen kunnen worden geconfronteerd. Zijn voorstel komt overeen met mijn visie om het krediet te splitsen op basis van het onderscheid dat in de huidige begroting wordt gemaakt tussen kredieten bestemd voor gewestmateries en kredieten bestemd voor gemeenschapsmateries. Tot staving van mijn stelling wil ik erop wijzen dat bijna alle gemeenten permanent dossiers hebben voor onroerende investeringen die specifiek tot de sector van de gewestmateries behoren. Bijna iedere gemeente in Vlaanderen heeft jaarlijks dossiers voor rioleringswerken, voor de vernieuwing van de wegbekleding, voor het aanleggen van parkeerplaatsen, voor openbare verlichting. Maar niet elke gemeente heeft elk jaar een dossier dat kadert in de gemeenschapsmateries. Niet elke gemeente heeft jaarlijks een dossier voor de bouw van een sportcentrum, van een cultuurcentrum, van een bibliotheek. Niet elke gemeente kan jaarlijks een dossier voorleggen voor de bouw van een brandweerkazerne voor de bouw van een gemeentehuis, wat dan weer thuishoort in de sector van de gewestmateries. Ik vrees dan ook dat sommige lokale besturen voor grote projecten hun verplichtingen die procentueel vastgelegd worden door de Vlaamse Exe-

cutieve niet zullen kunnen nakomen.

Ik pleit dus voor een splitsing van het krediet op basis van het onderscheid tussen gewest- en gemeenschapsmateries. Het voorstel van de heer Pede komt mij niet onsympathiek over maar ik zou graag weten wat de Minister over mijn zienswijze denkt.

Dan wil ik het hebben over de verdeelingscriteria en de wegingscoëfficiënten.

De CVP kan akkoord gaan met de vooropgestelde verdeelingscriteria en de eraan verbonden wegingscoëfficiënten. De criteria inwonersaantal, oppervlakte, lengte van de wegen en aantal woonegelegenheden gelden reeds voor het huidige Investeringsfonds. Het nieuwe criterium, namelijk het aantal leerlingen uit het gemeentelijk onderwijs is meer dan gerechtvaardigd.

Alleen het nieuwe criterium centrumfunctie dat het huidige criterium typologie van gemeente vervangt, lijkt in zijn definitie aanvaardbaar. Alleen die gemeenten die jaarlijks een aandeel van minstens 100 miljoen hebben in het Gemeentefonds, opnemen in de verdeling van de 5 ten honderd van het globaal krediet kan wiskundig gezien, een objectief meetbare maatstaf zijn. Politiek inhoudelijk is dit echter geen objectieve indicatie voor het begrip centrumfunctie. Heel wat gemeenten, die jaarlijks minder dan 100 miljoen uit het Gemeentefonds bekomen, vervullen een centrumfunctie ten overstaan van hun ommeland. Als typisch voorbeeld in West-Vlaanderen noem ik Veurne, Diksmuide en Tielt, maar ook in andere provincies zijn er ongetwijfeld dergelijke voorbeelden. Naar mijn bescheiden mening is dit criterium opnieuw een voordeel voor de gemeenten die in het Gemeentefonds reeds een groot procentueel aandeel onder elkaar mogen verdelen. In de 47 gemeenten die meer dan 100 miljoen krijgen uit het Gemeentefonds, zijn ook de 12 gemeenten met meer dan 50.000 inwoners begrepen, aan wie samen 58,65 procent wordt toebedeeld. Ik vind dat het criterium centrumfunctie een beetje te eenzijdig aan bepaalde gemeenten wordt toegeschreven en deze bijgevolg zal bevoordelen.

Vankeirsbilck

Ik zal mijn amendement niet opnieuw indienen. Ik heb het niet kunnen halen in de Commissie en ik leg mij daar democratisch en sportief bij neer.

Het derde aspect is de in vraag gestelde ingangsdatum. De CVP blijft voorstander van de door de Executieve vooropgestelde ingangsdatum van 1 januari 1991. Ik heb de argumentatie van de heer Pede gehoord om de datum te verschuiven naar 1992. Ik kan aan de heer Pede een aantal elementen geven, die hij als burgemeester wellicht zal bijtreden, maar dit zal onze zienswijzen niet dichter bij elkaar brengen. Wij hebben de datum van 1 januari 1991 in de Commissie verdedigd en wij blijven daarbij om de volgende redenen :

Ten eerste, in de begrotingsonderrichtingen van 12 juli 1990 werd de gemeentebesturen medegedeeld dat het Investeringsfonds van start zou gaan op 1 januari 1991. Deze omzendbrief werd terecht geciteerd. In het Belgische Staatsblad stond inderdaad dat wij aanvullende onderrichtingen zouden krijgen omtrent het aandeel van onze gemeente, met ingang van 1 januari 1991. Men stelt voorop dat het voor de Executieve een koud kunstje is om een begrotingswijziging door te voeren. Met mijn ervaring denk ik dat het voor de gemeentebesturen toch gemakkelijker zal zijn om de gemeentebegroting vanaf 1 juli 1991 aan te passen op basis van het bedrag dat hen dan zal worden medegedeeld. Trouwens, de lokale besturen kunnen reeds in de

eerste helft van dit jaar hun aanbestedingen uitschrijven. Zij hebben het geld pas nodig bij de uitvoering van het werk, meer bepaald bij het geven van het bevel tot aanvang. Welnu, als de gemeente een werk aanbesteedt in maart of april, begint men met de uitvoering ten vroegste einde juni, begin juli. In de praktijk zullen er zich op dat vlak dus weinig of geen moeilijkheden voordoen. Het zou heel wat moeilijker zijn indien de gemeenten het hun toegewezen bedrag niet zouden kennen of indien de datum zou worden uitgesteld, vermits zij dan geen gunningen kunnen houden, wat ook voor de bouwsector nadelige gevolgen zou hebben.

Ten tweede, ik kan de redenering van de Executieve zeer goed volgen wanneer zij zegt dat het afwijzen van de ingangsdatum een onmiddellijke begrotingswijziging voor gevolg zou hebben. Zoals de heer Minister het heeft gezegd is deze procedure niet zo eenvoudig en wordt een begroting door de Vlaamse Raad niet van de ene dag op de andere gewijzigd voor één enkel aspect van het beleid. Dit is een ernstige beleidsaangelegenheid, waardoor het globaal beleid van de Executieve wordt gevat. Dit argument moeten wij inderdaad als valabel beschouwen voor het behouden van de ingangsdatum van 1 januari 1991.

Mijnheer de Voorzitter, geachte collega's, tot slot wens ik erop te wijzen dat het invoeren van de jaarlijkse overdracht van de niet-aangewende trekkingsrechten zonder beperking in tijdsduur een belangrijk winstpunt is voor de gemeentebesturen. Op die

wijze worden zij niet langer beroofd van gelden die zij niet zouden aangewend hebben. Zij kunnen deze opsparen, beleggen en te gelegenertijd aanwenden volgens hun beleidsoptie.

Een aantal andere aspecten die dit Investeringsfonds zullen blijven beïnvloeden en waarvoor wij steeds naar oplossingen moeten blijven zoeken, zullen worden aangebracht door de heer Van Eetvelt.

De Christelijke Volkspartij zal dit ontwerp van decreet, dat naar ons bescheiden mening een goed werkstuk is en een interessant document is voor het lokale beleid, goedkeuren. (*Applaus*)

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De Voorzitter : Hiermede zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden.

Wij komen om 14 uur opnieuw bijeen om onze agenda verder af te handelen.

De vergadering is gesloten.

- *De vergadering wordt gesloten om 12.35 uur.*
